

KIỆT TÁC ĐƯỢC NHẬN

DẠNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Cảm ơn anh, rất nhiều, thưa anh. Billy muốn tôi nói rằng đây là lần đầu tiên tôi được trở lại bục giảng, sau ba tháng. Và cậu ấy...Tôi còn nhớ lần đầu tiên tôi thấy cậu ấy, lên làm chứng, cậu ấy nói, “Lần đầu tiên, con sợ.” Tôi, cũng vậy. Khoảng ba mươi lăm năm trong chức vụ, đây là lần tôi phải xa bục giảng lâu nhất từ khi tôi ở trong chức vụ. Tôi cần nghỉ ngơi một chút, vì vậy Anh Mosley và tôi, và một số anh em ở đây, đã có một chuyến đi săn nhỏ. Và chúng tôi đã nghỉ ngơi bây giờ. Và đây là buổi nhóm đầu tiên của tôi kể từ khi tôi...khoảng đầu tháng Chín. Và đó là điều gì đó...một chức vụ là điều gì đó mà anh em hầu như phải ở lại với.

2 Và bây giờ tôi đã yêu cầu họ tắt cái quạt đó đi hoặc xem liệu họ có thể tắt nó đi không, vì tôi biết hầu như không thể nghe. Tôi biết thật khó, khi người nào đó đang làm chứng. Thật khó cho tôi để nghe họ nói. Anh chị em có thể nghe rõ giờ này không? Tốt. Tôi biết để hầu như đứng gần mi-crô này cho đến khi họ làm cho nó ổn định.

3 Đây chắc chắn là một—một đặc ân lớn cho tôi, và tôi—tôi chắc chắn biết ơn chủ tọa, và đối với chi hội của những Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn tại Yuma ở đây, và cho tất cả quý vị mục sư truyền đạo. Những ca sĩ tuyệt vời này ở đây, đã ở đây một vài phút trước, tôi muốn nghe họ tại—tại buổi nhóm. Điều đó thật tốt. Tôi—tôi thật ngạc nhiên khi họ hát, nếu Giảng thấy tôi. Và tôi hi vọng người đã thấy. Và, vì vậy, tôi nghe anh chị em có một buổi nhóm phục hưng ở đây. Xin Chúa ban phước dồi dào cho anh chị em, như anh em mục sư. Và với tất cả bạn bè của tôi ở Phoenix và những nơi khác, đó là...và từ ở trên California.

4 Và tôi chỉ muốn nói một lời về các chi hội. Khi tôi đến với những người Ngũ Tuần, tôi đã...đã có một kinh nghiệm ngũ tuần, không biết rằng có một giáo hội Ngũ Tuần. Tôi đã ở một giáo hội

Báp-tít Truyền giáo lúc ấy. Tôi đã nhận phép báp têm bằng Đức Thánh Linh, và tôi phát hiện ra có một số người cũng tin điều giống như tôi đã nhận được. Và họ đã nhận được nó bốn mươi năm trước khi tôi có được nó. Vì thế tôi chỉ là người, tôi nghĩ, như Phao-lô đã nói, không cố nói với ông, nhưng hầu như là “người sanh sau để muộn.” Nhưng...Những người anh em của tôi dường như nghĩ rằng tôi đã đi tắt, quyết định liều lĩnh, như chúng ta gọi thế. Nhưng tôi—tôi biết rằng tôi đã nhận được điều gì đó. Thế thì, kinh nghiệm của tôi chỉ giống như họ đã có. Và đó là cách tôi thích điều đó.

⁵ Và, nhưng khi tôi đến giữa họ, phần—phần đau lòng về nó, tôi thấy rằng họ gần như tan lạc trong những giáo phái khác nhau, như giáo hội Báp-tít của tôi đã có vậy. Và họ...Tôi nghĩ chỉ có một lễ gọi là Lễ Ngũ Tuần, và chỉ có vậy. Nhưng, đi đến chỗ tìm thấy, đã có nhiều giáo phái khác nhau giữa họ. Vì vậy, tôi... họ đều tốt hết thảy. Tôi biết một số người tốt nhất mà tôi từng gặp, trong đời, đã ở trong những nhóm này. Và họ đã—họ đã, dĩ nhiên, trong những giáo phái khác nhau. Và suy nghĩ của—của tôi đó là chúng ta nên đồng một lòng, với Đấng Christ, và tôi không hề gia nhập bất cứ giáo phái nào của họ. Tôi chỉ ở giữa họ, và cố gắng nắm lấy cả hai tay, và tất cả các bàn tay, và nói, “Chúng ta là anh em.” Chúng ta không...Chúng ta có thể thấy những sự việc khác nhau một chút từ người này, người kia. Nhưng, ngoài tất cả những điều đó, chúng ta vẫn là anh em, bởi vì chúng ta được sanh ra cùng một Thánh Linh. Chúng ta là gia đình của Đức Chúa Trời.

⁶ Thế thì khi những thương gia Cơ-đốc, Những Thương Gia Tin lành Trọn Vẹn, chi hội này, tôi đã ở giữa những buổi nhóm đầu tiên với Anh Shakarian. Tôi biết anh ấy trước khi có tổ chức, hoặc cơ quan được thành lập. Tôi nghĩ đó là một điều tuyệt vời. Đó là một cánh cửa rộng mở dành cho tôi, để đi lại khắp thế giới với Những Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn này.

⁷ Đôi khi anh em tìm thấy một nhóm mục sư truyền đạo, có lúc, họ có một cảm xúc nhỏ chống lại nhóm khác, bởi vì ai đó đã nói điều gì đó. Đó không phải ở khắp mọi nơi, nhưng chúng ta

tìm thấy nó ở các địa phương. Và giống như, nếu một giáo hội sẽ tài trợ cho nó, thì giáo hội kia sẽ không liên quan gì đến nó.

⁸ Nhưng với Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn, đó là một cánh cửa mở rộng cho tôi. Khi họ đến, sau đó tôi tập hợp tất cả anh em của mình lại với nhau, và chúng ta—chúng ta có thể liên kết; có lẽ hai mục sư có thể có cảm giác, hoặc điều gì đó. Đây là một cánh cửa rộng mở tuyệt vời và tôi đã đi du lịch quốc tế đối với họ trong nhiều năm, phát biểu trong các chi hội của họ.

⁹ Và tôi...Yuma không phải là một thị trấn quá lớn, mặc dù tôi cho rằng nó lớn hơn nhiều so với nơi mà tôi đến từ, Jeffersonville, Indiana. Nhưng tôi đã gặp chủ tọa của anh chị em ở đây. Anh...anh ấy là...và những người khác nhau trong chi hội của anh chị em. Và tôi nghĩ rằng anh em đã có một cơ hội tuyệt vời ở đây.

¹⁰ Tôi chỉ nghĩ, tối nay, khi tôi đặt chân ở đây và nhìn mọi người. Anh em biết đấy, chúng ta sẽ chẳng bao lâu cạn hết đặc ân này. Hội đồng Giáo hội Thế Giới chẳng bao lâu sẽ nuốt chửng chúng ta. Tôi cho rằng hầu hết khán thính giả của tôi tối nay gồm những người Ngũ Tuần, và những người Báp-tít, và—và Hội thánh của Đức Chúa Trời, và họ là những người ở bên ngoài của Hội đồng Giáo hội Thế Giới đó. Và—và họ, đó chỉ là những gì họ đã làm, và đó là những gì Kinh Thánh nói rằng họ sẽ làm. Và chúng ta đã được cảnh báo về điều đó, vì vậy chúng ta hãy hiểu rõ về nó. Và vì vậy như tối nay đã nói về, trong bài hát, về sự Đến của Chúa, nó có thể gần hơn chúng ta nghĩ.

¹¹ Và tôi nghĩ đó là lúc chúng ta có thể cùng nhau kết hợp với kiểu thông công này, nó làm điều gì đó cho chúng ta, để kéo chúng ta lại gần nhau hơn. Và khi chúng ta gần gũi nhau hơn, chúng ta cũng đến gần với Đức Chúa Trời hơn, vì Chúa Jêsus đã phán, “Hể các ngươi làm việc đó cho một người trong những người rất hèn mọn này của Ta, ấy là các ngươi đã làm cho Ta vậy.”

¹² Tôi có một đứa con trai nhỏ, Joseph, tôi nghĩ nó đang ngồi ở đâu đây. Tôi có Billy đang ngồi đây. Hai cô con gái đang ngồi phía sau đó, và một người vợ. Vậy thì nếu người nào có điều gì mà đã...anh chị em muốn làm điều gì tốt thật sự, tôi muốn anh

chị em làm điều đó cho con cái của tôi hơn là làm cho tôi. Và vì thế tôi cảm thấy có lẽ, như một người làm cha, và Ngài là nguồn của tình phụ tử, tôi nghĩ rằng đó là cách Đức Chúa Trời cảm thấy. Nếu chúng ta nên...Chúng ta hầu việc Ngài như chúng ta hầu việc lẫn nhau. Đó là cách chúng ta hầu việc Đức Chúa Trời.

13 Và biết đây là sự thật, sau đó tôi nghĩ rằng mỗi khi chi hội này nhóm lại, vì nó có tính liên quan đến liên giáo phái tin lành... Không có giáo lý nào chắc chắn để Thương Gia Phúc Âm Trọn Vẹn ủng hộ. Họ chỉ ủng hộ cho giáo hội Phúc âm trọn vẹn. Nếu một người khác biệt, điều đó hoàn toàn tốt. Điều đó được thôi. Chúng ta có sự thông công, dù thế nào đi nữa. Vì vậy tôi nghĩ rằng nó sẽ là một...Nếu tôi sống ở đây trong thành phố này, tôi tin rằng, khi chi hội đó nhóm lại, nếu có chút khả năng nào, tôi sẽ ở đó và mọi người nhóm lại nơi tôi có thể đến đó. Đúng thế, bởi đó là một—đó là một điều làm chúng ta vững mạnh với nhau.

14 Tôi sống ở Tucson và tôi thường xuyên nói trong chi hội đó, mọi lúc. Và ở Phoenix, kể từ khi tôi chuyển đến Arizona, tôi có mặt tại Phoenix bất cứ khi nào tôi có cơ hội đi xa và đến—đến Phoenix, tại vì...và cố gắng đưa ai đó theo tôi, mời ai đó, mời các mục sư truyền đạo khác.

Và nói, “Ồ, thôi được, anh biết đấy, Anh Branham à, chúng tôi không muốn.”

15 Tôi nói, “Đừng quan trọng vấn đề anh là ai...Hãy đi với tôi. Đi như một—một người bạn, với tôi.”

16 Chỉ đến với họ ở đó một chút. Anh em chỉ phải làm điều đó thôi. Và họ thấy, lòng mọi người đang đói khát sự thông công. Và chúng ta nên làm theo cách đó. Đó là dấu hiệu lớn kỳ cuối rồi. Xin Chúa ban phước cho chi hội này. Ước mong nó—ước mong nó tồn tại cho đến khi Chúa Jêsus đến tiếp nhận chúng ta vào miền Vinh hiển, là lời cầu nguyện của tôi.

17 Bây giờ, tôi còn nhớ chuyến đi đầu tiên của mình qua Yuma. Tôi đã ngồi trong một chiếc xe Ford Model-T có thể chạy ba mươi dặm một giờ. Tôi nghĩ khi đang lái xe trong ngày hôm nay. Vẫn trung thành với chiếc xe Ford đó; tôi vẫn có một chiếc, và không có chiếc nào khác ngoài chiếc xe đó. Nhưng tôi...Bây giờ, tôi

không bán chiếc Ford. Vậy thì, đó không phải là một sự bùng nổ. Hiểu không? Song tôi nhớ làm thế nào mà chiếc xe Ford đó... Nhiều anh em đồng lao khoảng tuổi tôi nhớ chiếc xe Model T cũ đó. Đó là năm 1927. Anh em phải nhìn thật kỹ nếu không thì sẽ không tìm thấy ở Yuma khi anh em đi ngang qua. Nó rất nhỏ, còn bây giờ anh em chắc chắn đã phát triển. Nhưng, cách tôi đi được ba mươi dặm một giờ từ chiếc Ford của mình, nó đã đi được mười lăm dặm một giờ theo cách *này*, mười lăm dặm cách *này*. Vì thế, cộng lại với nhau, tôi chạy được ba mươi dặm một giờ, với những lần bơm dọc đường và vân vân. Yuma đã phát triển.

18 Hội Thánh đầy vinh hiển này, mà chúng ta đã tranh chiến cho Đức tin tuyệt vời này.

19 Cảm ơn, người anh em, đã từng làm điều đó.

20 Nó cũng phát triển, và chúng ta biết ơn vì điều đó. Xin Chúa ban phúc cho hết thầy anh chị em.

21 Chúng tôi hy vọng, nếu bạn quanh đây, ở gần, bất cứ buổi nhóm nào trong những buổi nhóm này...Tôi có hội—hội chúng ở Phoenix, để giảng vào Chúa Nhật tới. Và Chúa Nhật kế tiếp ở Flagstaff. Và thứ Hai kế tiếp, ngày hai mươi mốt, là một bữa tiệc ở Tucson. Hết thầy anh chị em được mời đến.

22 Và, ý Chúa, tôi nghĩ tôi muốn nói tại phòng tiệc Khách sạn Phương Đông, tôi tin như vậy. Đêm nào bắt đầu? [Ai đó nói, “Đó là chiều Chúa nhật, ngày mười bảy.”—Bt.] Chiều Chúa Nhật, ngày mười bảy, chỉ là một buổi truyền giảng nhỏ. Hy vọng những ca sĩ này ở xung quanh, gần với thời điểm đó, giúp đỡ chúng ta. Và chúng ta sẽ ở đó cho đến thứ Tư. Tôi nghĩ đó là chiều Chúa Nhật. Chúng ta làm thế vì sẽ không làm gián đoạn bất cứ chương trình nào của các giáo hội. Sau đó, thứ Hai và thứ Ba, và rồi thứ Tư chúng tôi ở Ra-...ở phía Tây-...Khách sạn Ramada, Khách sạn Ramada. Và rồi thứ Năm chúng ta bắt đầu ở Khách sạn Phương Đông. Đúng thế không?

23 [Một anh em nói, “Khách sạn Phương Đông, Chúa Nhật, thứ Hai, thứ Ba. Sau đó, chúng ta đi đến Khách sạn Ramada, thứ Tư, và chúng ta ở đó cho đến hội đồng.”—Bt.] Hội đồng chấm dứt, ở

Khách sạn Ramada. Cho nên chúng tôi sẽ rất vui mừng vì sự có mặt của anh chị em bất cứ lúc nào.

²⁴ Bây giờ, trước khi chúng ta giở ra Sách này, xin chúng ta hãy cúi đầu một lát để thưa chuyện cùng Tác Giả.

²⁵ Giờ này, chúng ta cúi đầu tới bụi đất là nơi Chúa đã đem chúng ta lên, và, nếu Chúa Jêsus còn đợi, một ngày nào đó chúng ta phải quay trở lại theo cách đó. Ngay từ khi tôi đến đây, tôi đã nhận được một tin nhắn từ phía đông, rằng một cô gái nhỏ mà tôi biết...Cô ấy là cô gái nhỏ tên là Edith Wright. Đã đi để gặp Chúa, chiều nay, lúc ba giờ. Chúng tôi phải quay trở về. Nếu có điều gì ở đây muốn được ghi nhớ trong lời cầu nguyện, mời anh chị em giơ tay lên với Đức Chúa Trời. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

²⁶ Lạy Cha Thiên Thượng, khi chúng con vui hưởng sự thông công tốt đẹp này, ngợi khen, ồ, điều đó làm lòng con xúc động biết bao khi con nghe bài hát ấy, *Giăng Đã Thấy Tôi Không?* Cha ôi, con tin rằng hết thấy chúng con ở đó, mỗi một người trong chúng con. Và chúng con cúi đầu xuống tới bụi đất giờ này, và chúng con—chúng con cầu xin Ngài nhận sự tạ ơn của—của chúng con, và sự ăn năn của chúng con, và lời cầu nguyện cho nhau.

²⁷ Và giờ này chúng con lật ra Lời Ngài, phần thiêng liêng của buổi nhóm mà dường như là thiêng liêng hơn—hơn phần còn lại, bởi vì chúng con biết vào lúc này chúng con đang giải quyết với dân sự, dẫn dắt họ đến với Lễ thật, đến với Đấng Christ và đến với Lời, là Đấng Christ. Và chúng con nguyện xin Ngài sẽ mở Lời ra cho chúng con. Chúng con—chúng con thiếu thốn, Chúa ôi, nhưng Ngài có đủ mọi sự. Vì vậy chúng con nguyện xin Chúa ban phước cho những nỗ lực yếu đuối của chúng con, và ước mong tối nay chúng con tìm thấy chính mình và địa vị của mình trong Lời Đức Chúa Trời. Xin nhậm lời, Cha ôi. Và chúng con dâng sự ngợi khen cho Ngài và cầu nguyện như Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁸ Bây giờ, thật là tốt đẹp được ở đây. Tôi có vài ghi chú ở đây mà tôi nghĩ tôi có thể nhắc đến, trong vài phút, vì tôi không cho rằng chúng ta được phép giữ hội trường này quá lâu trong một

buổi tối. Và tôi hầu như cũng ở giữa những người Ngũ Tuần, tôi cũng thuộc loại chậm chạp, anh em biết đấy.

²⁹ Tôi nhớ. Tôi đã kể với anh chị em, có lẽ. Khi lần đầu tiên tôi nhìn thấy một mục sư Ngũ Tuần, đó là Mục sư Robert Daugherty từ St. Louis. Tôi không biết có anh chị em nào biết ông ấy không. Anh chị em đã thấy lời làm chứng của cô con gái nhỏ của ông trong cuốn sách. Ông đã—ông đã...Cô ấy đã được chữa lành chứng múa giật, mà đã bị coi như không chữa được. Và đó là cách tôi gặp những người Ngũ tuần đầu tiên.

³⁰ Và, điều này, tôi đã đi nghe ông ấy giảng, và—và, chao ôi, ông—ông ấy có thể giảng dạy thuyết phục. Ông sẽ...Ông ấy sẽ thậm chí không chờ đợi vô bổ. Và ông có thể giảng cho đến khi không thể đứng vững được nữa, và mặt mày tái xanh, còn hai đầu gối sụm lại với nhau, và ông hầu như đung nền nhà. Và ông ấy có thể lấy hơi, anh chị em hầu như có thể nghe giọng ông nói vang đến cuối phố ở đó, hầu như, quay lại giảng. Và nghĩ, “Chao ôi, mình—mình không thể nghĩ ra nó nhanh như vậy.”

³¹ Tôi thật sự phải hầu như mất thì giờ của mình. Tôi hầu như chậm chạp, và tuổi già cũng bắt đầu, bò vào, anh chị em biết đấy, vì thế tôi hi vọng anh chị em sẽ chịu đựng với tôi trong vài phút.

³² Có một điều chắc chắn, mà tôi biết sẽ không sai, và đó là Lời Ngài. “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ngài sẽ chẳng bao giờ qua đi.” Vì thế chúng ta hãy lật ra giờ này, nếu anh chị em có Kinh Thánh, và thích đọc Nó, trong Sách Ê-sai, chương thứ 53 của Ê-sai. Tôi muốn đọc giờ này để gây dựng, có được một chủ đề để gây dựng từ bối cảnh đó, trong một lát.

Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta?...cánh tay của CHÚA được tỏ ra cho ai?

Vì người đã lớn lên trước mặt ngài như một cái chồi, và như cái rễ ra từ đất khô: người chẳng có hình dung cũng chẳng có sự đẹp đẽ; và khi chúng ta thấy người, không có sự tốt đẹp cho chúng ta ưa thích người.

Người đã bị người ta khinh dể và chán bỏ; một thống khổ nhân,...quen với sự đau buồn: bị khinh dể, như kẻ

mà người ta che mặt chẳng thèm xem; và chúng ta cũng chẳng coi người ra gì.

Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta: mà chúng ta lại tưởng rằng người đã bị Đức Chúa Trời đánh, đập, và làm cho khốn khổ.

Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương: bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an;...bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh.

Chúng ta thấy đều như chiêm đi lạc; chúng ta mỗi người ai theo đường nấy; và CHÚA...đã làm cho tội lỗi của hết thấy chúng ta đều chất trên người.

Người bị hiếp đáp, nhưng khi chịu sự khốn khổ chẳng hề mở miệng: Như chiên con bị dắt đến hàng làm thịt, và như chiên câm ở bị trước mặt kẻ hớt lông,...người đã chẳng mở miệng.

Người đã bị cất lấy khỏi nhà tù và sự xử đoán: và trong những kẻ đồng thời với người có ai suy xét? và người đã bị dứt khỏi đất kẻ sống: và vì...tội lỗi dân ta mà người chịu đánh phạt.

Và người ta đã đặt mồ người với những kẻ ác, nhưng khi chết, và người được chôn với kẻ giàu; bởi vì người đã chẳng hề làm điều hung dữ, cũng không có sự dối trá trong miệng người.

Tuy nhiên CHÚA lấy làm vui lòng mà làm tổn thương người; khiến người đã gặp sự đau buồn: khi người đã dâng mạng sống làm tế chuộc tội, người sẽ thấy dòng dõi mình, và những ngày người sẽ thêm dài ra, và ý chỉ của CHÚA nhờ bàn tay người được thành vượng.

Người sẽ—Người sẽ thấy kết quả của sự khốn khổ linh hồn mình, và lấy làm thỏa mãn: Tội tớ công bình của ta sẽ lấy sự thông biết về mình làm cho nhiều người được xưng công bình; và người sẽ gánh lấy sự gian ác của họ.

Vậy nên Ta sẽ chia phần cho người đồng với của người lớn, và người sẽ chia của bắt với những kẻ mạnh; bởi vì người...đã đổ mạng sống mình cho đến chết; và người đã bị kẻ vào hàng những tội phạm; và người đã mang lấy tội lỗi nhiều người, và những sự cầu thay cho những kẻ phạm tội.

33 Tôi chỉ muốn nói điều này, cho chỉ một đề tài nhỏ. Tôi muốn lấy một đề tài từ đó, như: *Kiệt Tác Được Nhận Dạng Của Đức Chúa Trời*.

34 Bây giờ, đây sẽ là một—một phân đoạn để đọc, để chọn ra một kiệt tác. Nhưng khi chúng ta nhìn vào đó, như chúng ta nghĩ, đó chắc hẳn là mọi thứ gì khác ngoài một kiệt tác, bởi vì có chép rằng, “Chúng ta che mặt chẳng nhìn xem Người, và không có sự tốt đẹp cho chúng ta ưa thích Người.” Và nhiều lần, những gì mà chúng ta sẽ gọi là kiệt tác, khi Đức Chúa Trời chẳng có liên quan gì đến nó. Bởi vì, sự khôn ngoan của con người là sự ngu dại đối với Đức Chúa Trời, nhưng sự ngu dại của Đức Chúa Trời thì khôn ngoan hơn mọi sự khôn ngoan của con người.

35 Và chúng ta thấy ở đây, rằng Đức Chúa Trời cho chúng ta một bức tranh về điều gì đó. Tôi muốn cố gắng đưa ra bức tranh này trước chúng ta, như tôi nhận ra rằng đó có thể là lần cuối cùng mà một số người chúng ta từng gặp nhau. Có thể chúng ta sẽ không bao giờ gặp lại nhau như bây giờ. Do đó, nếu chúng ta nhóm lại vì mục đích này, không phải được thấy hay là được nghe...

36 Nhưng chúng ta đã có sự thông công với nhau khi chúng ta phục vụ bữa ăn tuyệt vời tối nay, khắp bàn tiệc, khi chúng ta nuôi sống thân thể vật lý này của mình, và bây giờ chúng ta muốn dành cho Đức Chúa Trời nuôi linh hồn chúng ta bằng Ma-na giấu kín của Ngài. Chỉ dành cho những thầy tế lễ đã bước vào nơi Chí Thánh được phép ăn Thức Ăn của Ngài.

37 Và nếu chúng ta để ý, tối nay, thịt bít tết của—của chúng ta, tôi không nghĩ tôi đã từng có một—một bữa tiệc cho đến nay, trong mọi nơi tôi đã từng tổ chức các buổi nhóm, như tối nay, tôi đã có một miếng bít tết ngon như vậy họ đã phục vụ tối nay. Bây giờ, anh em thấy, bởi vì chúng ta phải có điều này; nếu chúng ta

sống, điều gì đó phải chết để chúng ta có thể tận hưởng thì giờ thông công này, và cũng để duy trì sự sống của chúng ta.

38 Cách đây không lâu, tôi đã nói chuyện với một người kiêng ăn, và người đó nói với tôi, “Ồ, tôi—tôi không đồng ý với ông.” Thế đấy, ông—ông ấy hầu như đưa cho tôi một bức thư, muốn gặp riêng tôi. Và ông ấy nói, “Anh Branham à, tôi luôn luôn coi anh như một người thánh.” Ông ấy nói, “Nhưng khi tôi nghe anh nói anh dùng thịt xúc-xích và trứng vào buổi điểm tâm,” nói, “điều đó—điều đó làm tôi thất vọng.”

39 Thế đấy, mà, tôi không muốn làm người ấy vấp phạm. Vậy thì, đó là cách người ấy tin. Nhưng tôi đã nói, “Vâng, thưa ông, nếu tôi không ăn, thì tôi không sống.”

40 Ông ấy nói, “Nhưng, anh thấy đó, anh phải ăn thịt heo, và—và giết một con gà.”

41 Tôi nói, “Thưa ông, chúng ta chỉ sống nhờ vật thể chết. Tôi không quan tâm ông ăn gì. Ông ăn rau. Ông ăn. Ông ăn bánh mì, lúa mì đã chết. Nếu ông ăn bắp, bắp chết. Nếu ông ăn đậu, đậu chết.”

42 Bất cứ cái gì anh em ăn, anh em chỉ có thể sống về thể chất bởi vì điều gì đó đã chết để anh em có thể sống. Vậy thì, bất cứ cái gì anh em làm, thậm chí uống sữa, những con vi khuẩn, bất cứ là gì, anh em phải sống bằng vật thể chết. Và nó chỉ chứng minh, nếu chúng ta phải sống cuộc sống tự nhiên này, và chỉ có thể làm điều đó bằng vật chất đã chết, điều gì đó phải chết để chúng ta có thể sống Đời đời. Đó là Chúa Jêsus Christ, mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta làm giá cứu chuộc.

43 Và bây giờ, khi lần đầu tiên tôi gặp gỡ những người Ngũ Tuần, tôi—tôi đã đi đến California, vừa được kết hợp bang ở đây, phía bên kia sông. Và tôi đã ở Los Angeles. Tôi chưa hề sống trong thời của nữ mục sư nổi tiếng này, Bà Semple...Aimee Semple McPherson. Tôi đã đến gặp con trai bà, Rolf, một Cơ-đốc nhân quý phái, và—và vợ anh cùng gia đình anh. Họ chắc chắn là những người đáng yêu, và Tiến sĩ Teeford và nhiều người trong ban trị sự tại Đền thờ Angelus. Tôi đã giảng Lễ Hân hỉ của Ngũ Tuần, Lễ

Hân hỉ năm mươi năm ở đó, vài năm trước, và chắc chắn đã có một thời gian tuyệt vời.

44 Vì vậy để tỏ lòng tôn kính người phụ nữ này đã nêu ra một tấm gương như bà đã làm, về sự cố gắng hết sức của mình, và để—để tặng những gì trong lòng bà, tôi đã bày tỏ lòng biết ơn đối với bà khi đến phần mộ của bà ở Forest Lawn. Và khi tôi đứng đó lấy mũ xuống, và—và cúi đầu dâng lời cảm tạ Chúa vì một đời sống cao quý của người đầy tớ gái này, tôi đã được hỏi bởi một nhóm mục sư cùng đi với tôi lúc đó, tôi có đi một chuyến đi qua...cho tất cả qua Forest Lawn không. Và bên trong nghĩa trang ở đó, hay cái gì đó mà anh em gọi, tôi nhìn thấy những sự thiết kế khác nhau, và nhìn thấy Bữa Tiệc Ly của Chúa, và ở lại. Nhiều anh em đã để ý điều đó, khi người ta chiếu ánh sáng trên đó, Bữa Tiệc Ly, và nghe câu chuyện của nó.

45 Nhưng một trong những điều nổi bật nhất mà tôi thấy ở đó, là khi anh em bước vào cửa, tôi nghĩ nó hẳn là ở bên phía đông. Có một—một bức tượng của Môi-se đang đặt ở đó, đó là tác phẩm để đời của Michelangelo, tôi tin rằng đó là, nhà điêu khắc mà... Tôi có thể không đúng về mặt con người, nhưng tôi tin điều đó đúng, Michelangelo, mà—mà...nhà điêu khắc vĩ đại mà đã nặn ra tượng này, hoặc, một hình tượng của Môi-se. Và khi người ấy giải thích nó, người—người hướng dẫn đã đưa chúng tôi đi qua, ông nói rằng đó là một trong những kiệt tác vĩ đại nhất mà Michelangelo từng hình thành. Và nói nó đã tốn rất nhiều thời gian cuộc đời của ông, tác phẩm khó nhọc ấy.

46 Sau đó tôi để ý, tôi tin là, ở đầu gối bên phải. Tượng đó trông hoàn hảo, trơn láng, và Môi-se với hai bảng đá luật pháp trong tay, và bộ râu dài của ông. Và dĩ nhiên, nó là, ý niệm tinh thần của Michelangelo, về Môi-se trông giống như thế. Có lẽ chưa bao giờ thấy một bức tranh, nhưng trong tâm trí của chính ông, ông đã vẽ ra những gì ông nghĩ Môi-se trông giống như vậy.

47 Và câu chuyện cứ tiếp tục, ngay khi ông làm xong bức—bức tượng, và đánh bóng và một cách hoàn hảo, ông bước lui lại đứng ngắm tác phẩm của mình. Và vì ông đã trở nên đầy linh cảm, đến nỗi trông nó giống rất nhiều...Những gì ở trong tâm trí ông, ông đã làm ra bằng bàn tay mình. Nó trông giống như thật quá đỗi,

và suốt những năm ông đã chờ đợi điều đó, cho đến nỗi ông đã bị cảm hứng cuốn đi, ông đã đập vào trên đầu gối bức tượng và kêu lên, “Nói!” Và đó là chỗ bị bể trên—trên—trên chân, đầu gối của Mô-i-se, nơi mà Michelangelo đã đập vào đó bằng cái búa của mình, vì ông đầy cảm hứng.

⁴⁸ Xem đấy, có điều gì đó bên trong ông, lúc ban đầu, đến nỗi ông đã phác họa ra một hình ảnh Mô-i-se trong trí mà ông nghĩ Mô-i-se giống như vậy. Và khi ông đã nhìn thấy điều đó được phản chiếu trước mặt ông, chính điều mà ông đã có trong tâm trí, mà ông nghĩ Mô-i-se trông giống như vậy; và đã thực hiện khải tượng đó với ông trong suốt nhiều năm và nhiều năm, khi ông đã lấy đá gra-nít lớn đó, và đẽo ra một mảnh chỗ này và một mảnh chỗ nọ, và đánh dấu nó, vì nó phải được hoàn hảo. Và khi nó đã được hoàn thành trước mắt ông, ông—ông thấy nó phản ánh những gì đã có trong tâm trí ông. Đó là những gì khiến ông đầy cảm hứng, đến nỗi đập vào bức tượng, và kêu lên, “Nói!” Tất cả những năm ông đã lao khổ đã được trả giá. Tác phẩm nghệ thuật bằng tay vĩ đại của ông đã được hoàn tất.

⁴⁹ Vậy thì chúng ta thấy điều đó, và tôi—tôi có cảm hứng bởi điều đó, vì tôi nghĩ rằng, thật ra, dấu vết trên bắp chân đó, đối với tôi, đó là, kiệt tác. Bởi vì, thật sự, nếu nó chỉ là chân dung khác, hay điều gì đó về Mô-i-se, một số loại hình mà người nào đó đã từng quan niệm. Nhưng, người đang làm tác phẩm này, nó làm ông rất thỏa lòng đến mức ông đã đánh vào nó. Và dấu vết trên tượng làm cho nó thành kiệt tác với tôi, bởi vì nó phản ánh hoàn toàn những gì đã có ở trong tâm trí của ông rằng Mô-i-se phải trông giống như thế.

⁵⁰ Ồ, tôi đã đứng đó. Tôi phải bỏ đi trong vài phút, để nghĩ về—về điều mà phải có ý nghĩa đối với ông, và—và nó có ý nghĩa như thế nào đối với tôi tại thời điểm đó. Rồi điều đó đến với tâm trí của tôi, về điều này mà tôi muốn nói với anh chị em.

⁵¹ Bây giờ chúng ta hãy chuyển ý nghĩ chúng ta từ Michelangelo, để hướng tới Điêu Khắc Gia vĩ đại, Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đấng, lúc ban đầu, trước khi ở đó có một ngày hay buổi bình minh của ngày, trước khi ở đó một nguyên tử hay phân tử, Đức Chúa Trời, trong trí Ngài đã có con người, con

người giống như gì, con người sẽ là gì, và con người sẽ hành động như thế nào. Và Ngài muốn con người là một phần của Ngài, “Vậy Ngài đã dựng nên loài người giống như hình của chính Ngài, và Đức Chúa Trời đã tạo nên con người giống như Ngài,” ồ, khi Đức Chúa Trời, ban đầu đã dựng nên kiệt tác này, điều gì đó phản ánh những ý tưởng của Ngài.

⁵² Nên nhớ, chỉ có một hình thức của Sự Sống Đời đời, và của chúng ta...ngay cả tên của chúng ta và ý tưởng của chúng ta đã ở với Đức Chúa Trời trước khi có nền tảng của thể gian. Vì chúng ta hiện giờ sở hữu Sự sống Đời đời. Và để có điều đó, chúng ta phải là một phần của Đức Chúa Trời. Vì thế chúng ta phải là ở trong ý tưởng của Ngài, vì chúng ta có Sự Sống Đời đời, và được định sẵn cho sự sống này. “Và tên của chúng ta đã được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế,” theo Khải Huyền. Vậy thì, Đức Chúa Trời đã có chúng ta trong suy nghĩ của Ngài, rồi chúng ta có Sự Sống Đời đời, vì lúc đó Ngài đã phán với chúng ta, và chúng ta hình thành. Và một lời nói chỉ là một ý nghĩ được thể hiện. Ngay từ đầu, Đức Chúa Trời đã có chúng ta, trong những ý tưởng của Ngài.

⁵³ Bây giờ, và khi Ngài dựng nên A-đam, con người đầu tiên đó, thật hoàn hảo biết bao. Người trông giống như Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh lớn, ấp ủ trái đất, và Ngài... những con chim xuất hiện, có lẽ, những thú vật, những thứ khác nhau, và tiếp tục xuất hiện nhiều hơn dưới dạng của Đấng đang ấp ủ đó. Cho đến khi, cuối cùng, đến một con người hoàn toàn giống như chính Đấng đang ấp ủ đó, Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã, hay là, con người được dựng nên như hình ảnh của Đức Chúa Trời. Thế thì, khi Ngài đặt con người trong vườn tuyệt vời này, như Michelangelo đã đặt tác phẩm của cuộc đời vĩ đại của ông, và tất cả các nhà điêu khắc vĩ đại, Đức Chúa Trời đã đặt tác phẩm bằng tay của Ngài trong vườn Ê-đen, làm cho người đó một người giúp đỡ. Điều đó thật là một—một—một sự thỏa lòng đối với Đức Chúa Trời, cho đến nỗi Ngài đã nghỉ ngơi. Đó thật sự là sự yên nghỉ. Tác phẩm của Ngài đã hoàn thành.

Rồi chuyện buồn xảy đến, về kẻ thù.

54 Bây giờ để ý. Điều này tôi muốn anh chị em ghi nhớ trong tâm trí, rằng Đức Chúa Trời đã ban cho con người này một sự bảo vệ. Ngài đã ban cho người...Ngài đã củng cố bên trong người bằng Lời Ngài, vì Ngài đã phán bảo họ những gì họ có thể làm, những gì họ không thể làm.

55 Và đó cũng là cơ sở chúng ta đặt ra cho ngày hôm nay, điều chúng ta có thể làm, những gì chúng ta không thể làm. Cho dù chúng ta tốt đẹp bao nhiêu đi nữa, chúng ta đi nhà thờ, hay làm *điều này*, chúng ta phải được sanh lại. Hiểu không? Phải được sanh lại.

56 Và Đức Chúa Trời đã phán bảo A-đam điều gì ông có thể làm và điều gì ông không thể làm. Ngài đã đặt ông phía sau Lời Ngài.

57 Rồi bằng sự lừa dối, kẻ thù đã vào, và bò qua những bức tường Lời của Đức Chúa Trời, bởi vì cửa đã mở ra cho nó, và nó đã làm hư hỏng hình ảnh đó, để phạm tội. Đó là một trong những chuyện buồn nhất.

58 Hãy suy nghĩ, rằng con người đã được dựng nên giống như hình Đấng Tạo Hóa của mình, và đã được cho một bức tường để đứng phía sau, hầu cho Lời đó không bao giờ có thể sai. Đó là—đó là hy vọng của Cơ đốc nhân. Nó là cái khiên của—của người ấy. Đó là áo giáp của người. Đó là tảng đá của người ấy ngày hôm nay, là, ở lại đằng sau Lời; mọi người tin.

59 Vậy thì, anh chị em phải không bao giờ rời khỏi phía sau Lời đó. Khi anh chị em rời khỏi Lời, là mở cửa cho kẻ thù, khi họ nói, “Ồ, à, bạn có thể làm một chút của *việc này*, và một chút của *việc kia*.” Đức Chúa Trời muốn anh chị em tự phân rẽ khỏi mọi việc được gọi là tội lỗi. Quăng hết qua một bên cho Ngài, và chỉ dành cho Ngài mà thôi.

60 Ngài đã có một mục đích cho đời sống của anh chị em, mỗi cá nhân, không ai khác trên mặt đất này có thể thay thế anh chị em. Đức Chúa Trời có điều gì đó dành cho anh chị em. Anh chị em được dựng nên giống như thế. Anh chị em được làm cách đó vì một mục đích. Đức Chúa Trời tế trị trong công việc Ngài. Ngài thậm chí...Những việc khác nhau. Chúng ta khác biệt, người này khác người kia.

⁶¹ Chúng ta để ý trong đời sống động vật. Chúng ta phát hiện ra, trong đời sống động vật, có một loài động vật, Đức Chúa Trời đã tạo ra một con thú mang gánh nặng, giống như con ngựa, và—và nó phải làm việc. Và con bò là vật hy sinh. Và, nhưng, sư—sư tử và hổ gầm thét trong rừng mà không cần lao động hay làm thứ gì. Ngài đã tạo nên một con thú to lớn giống như con voi, và rồi Ngài cũng đã tạo nên con vật nhỏ bé như con chuột. Vậy thì, ai ở đó để bảo Ngài làm gì và làm như thế nào? Ngài làm theo nó cách Riêng của Ngài.

⁶² Ngài làm nên núi non. Ngài tạo nên sa mạc. Ngài làm nên biển—biển cả. Ngài làm nên đồng bằng. Ngài tạo nên cây cối có gỗ cứng, cây cọ, và—và vân vân. Ngài làm điều đó.

⁶³ Ngài làm nên những con người khác nhau. Ngài ban cho chúng ta, mỗi người, một địa vị khác nhau. Cây cọ không bao giờ có thể là cây mai châu. Cây mai châu có thể không bao giờ là cây cọ. Không ai có thể thế chỗ của bạn, và bạn không nên cố chiếm chỗ người nào khác. Bởi vì, bạn làm một cá nhân, với Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời đã có một mục đích dành cho bạn. Ngài đã tạo nên bạn như vậy. Anh chị em nói, “Tại sao Ngài làm thế?” Ngài có toàn quyền. Ngài có lý do cho điều đó xảy ra cách ấy.

Nhưng chúng ta thấy rằng chúng ta hết thấy được canh giữ bằng Lời.

⁶⁴ Trên trời, chúng ta nhìn thấy các thiên thể. Kinh Thánh nói rằng ngay cả ngôi sao này cũng khác ngôi sao khác. Có chòm sao Thiên Lang và các sao khác nhau. Và sao Hỏa và sao Mộc, tất cả những ngôi sao khác nhau, chúng khác cái này với cái kia. Mặt trời khác với mặt trăng, và mặt trăng khác với các vì sao. Có các Thiên sứ, chẳng hạn như, các Sê-ra-phim và các Chê-ru-bim, các Thiên sứ và các Thiên sứ lớn, trong—trong mức độ khác nhau. Và ngay cả trong thế giới mới sắp tới, các vị vua của trái đất mang danh dự của họ vào thành phố.

⁶⁵ Chúng ta sẽ luôn là như vậy. Bởi vì, Đức Chúa Trời không phải là Ngôi nhà Hải hòa của Sears và Roebuck. Ngài là một Đức Chúa Trời của sự đa dạng. Ngài làm theo người này cách này, và người kia cách khác. Nhưng chúng ta phải hầu việc Ngài trong

cách mà Ngài đã tạo nên chúng ta, và vui vẻ, và ở lại sau Lời Ngài. Và đó là cách Đức Chúa Trời đã thực hiện nó.

⁶⁶ Nhưng khi chúng ta phát hiện ra rằng kẻ thù đã thông suốt Lời đó, với điều này, tác phẩm của Đức Chúa Trời, thì hẳn đã làm hỏng nó. Và đó chính xác là những gì nó đang làm bây giờ. Nó lên vào qua công việc tay Chúa làm, kẻ thù, đang cố làm cho chúng ta một Hội đồng Giáo hội Thế giới. Và con người đã...Ồ, con người thậm chí không thể đồng ý với nhau, thì làm sao chúng ta định làm cho cả thế giới đồng ý với một người? Và ngay sau khi các bạn làm điều đó...

⁶⁷ Chúng ta có một Đấng mà chúng ta phải hòa hợp, đó là Đức Chúa Trời. “Và ban đầu đã có Lời, và Lời đã ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.” Và Lời vẫn là Đức Chúa Trời, và sẽ luôn là Đức Chúa Trời, bởi vì Đức Chúa Trời ở trong Lời. “Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta,” trong Thân vị Con của Đức Chúa Trời.

⁶⁸ Bây giờ chúng ta tìm ra điều đó, sau khi Ngài tìm thấy sự kết hợp tuyệt vời này, giống như, điều đó đã xảy ra cho anh chị em và tôi, và chúng ta sẽ đặt mọi thời gian và nỗ lực, chúng ta đã đập đổ điều đó và để nó qua đi, nhưng, Đức Chúa Trời thì không, Ngài không muốn để công việc của Ngài bị hủy hoại. Đó là tình yêu của Đức Chúa Trời. Không ngạc nhiên khi nhà thơ đã viết:

Dầu mực tràn lan khắp cả đại dương,
Và da cừu mềm là khoảng trời xanh;
Và dùng mọi thân cây chế viết ghi hoài,
Và mỗi người đều làm văn sĩ trên đời;
Để chép tình yêu của Đức Chúa Trời
Biển kia sẽ ráo hết mực;
Hay cuốn giấy chứa sao có thể hết cả được,
Dầu búa giảng khắp mọi phương trời.

⁶⁹ Thấy tình yêu thương của Đức Chúa Trời tuyệt diệu biết bao! Sau khi con người sa ngã và cố tình mở cửa cho kẻ thù, và xông vào và làm bại hoại con người, và đặt sự chết trong con người, Đức Chúa Trời vẫn không muốn công việc này bị đánh bại. Ngài đã giáng xuống và bắt đầu lại tất cả. Ngài tạo dựng lại con người đó lần nữa.

⁷⁰ Ngài đã đặt A-đam vào một giao ước, “Hãy làm *điều này*, và không được làm *điều kia*; làm *điều này*, và không làm *điều kia*; đừng đụng, đừng cầm, đừng ném.”

⁷¹ Nhưng chúng ta thấy, khi Ngài bắt đầu lần nữa, Ngài đã bắt đầu với—với Áp-ra-ham. Và nơi Áp-ra-ham, Ngài bắt đầu với ông trong một giao ước vô điều kiện. Không phải “nếu người sẽ.” “Ta đã. Ta đã làm điều đó rồi. Ta đã ban phước cho người, người và dòng dõi của người, và vân vân, theo sau người.” Đó là một giao ước vô điều kiện. Ngài đã bắt đầu với Áp-ra-ham, công việc tay Ngài làm nên một lần nữa, và bây giờ với giao ước vô điều kiện của Ngài. Thế thì, chúng ta thấy, Ngài đặt cơ sở trên Áp-ra-ham và ban cho ông giao ước, vô điều kiện, với lời hứa đó.

⁷² Sau đó Ngài đã đến với các tổ phụ, trong Cựu Ước, như chúng ta đi tiếp. Tại đây Ngài đã phơi bày sự tạo dựng công việc của Ngài. Bây giờ chúng ta có Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp, Giô-sép; bốn tổ phụ đầu tiên.

⁷³ Bây giờ, Áp-ra-ham đại diện cho công việc đức tin, đức tin, vì Áp-ra-ham là một đức tin. Ông đã có một đức tin lớn, vì, “Người chẳng có lương lực hoặc hồ nghi về lời hứa của Đức Chúa Trời, qua sự không tin.” Khi mà, chúng ta có thể nói, “đã đạt tới cao điểm của khủng hoảng,” và mọi việc đều chống lại người, người vẫn cứ bám chặt lấy Đức Chúa Trời.

⁷⁴ Rồi chúng ta có Y-sác, là người con yêu dấu, tượng trưng cho tình yêu, bởi vì, Áp-ra-ham là một hình bóng của Đức Chúa Trời, như Y-sác được dâng lên làm của lễ, Sáng thế ký 22, chúng ta thấy Y-sác đã mang củ lên đồi, và mọi sự làm hình bóng về Đấng Christ, báo trước về Ngài. Rồi chiên đực xuất hiện và được dâng thay cho chàng.

Vậy thì đó là đức tin, tình yêu thương.

⁷⁵ Và *Gia-cốp*, có nghĩa là “kẻ chiếm chỗ,” và đó là một con người lừa dối. Và chúng ta nhận biết rằng đời sống của Gia-cốp thật sự tượng trưng cho ân điển, vì đó chính là ân điển của Đức Chúa Trời, luôn mọi lúc đã ở với Gia-cốp.

⁷⁶ Sau đó đến Giô-sép. Không có gì chống lại Giô-sép. Ông là một người hoàn hảo. Tiên tri của Đức Chúa Trời đã xuất hiện

giữa anh em người. Và bị ghét, vô cớ, và bị bán. Và trong mọi cách, đời sống của ông báo trước cho cuộc đời của Đức Chúa Jêsus Christ. “Ngài đã đến trong xứ Ngài, song dân Ngài chẳng hề nhận lấy Ngài.” Như Giô-sép bị anh em mình ghét bỏ, ném xuống hố, được cho là đã chết; được đem lên, tôn lên ngôi bên tay phải của Pha-ra-ôn. Và khi ông rời ngài, họ thối kèn, biết, mọi đầu gối đều quì xuống, trước Giô-sép.

⁷⁷ Chúng ta thấy rằng Chúa Jêsus gần như bị bán cùng với giá của Giô-sép. Ngài đã được đem lên khỏi—khỏi hầm mộ; và đã thăng thiên về Trời; ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Khi Ngài đến từ Nơi đó, “Kèn sẽ vang lên, mọi đầu gối trên trời, dưới đất, thấy đều quì xuống, và mọi lưỡi sẽ xưng nhận Ngài,” sự hoàn hảo.

Đó là đức tin, tình yêu thương, ân điển, và sự hoàn hảo.

⁷⁸ Sau đó tác phẩm thân thể, của việc điêu khắc vĩ đại này tiếp diễn. Ngài đã làm một tác phẩm thân thể bởi các đấng tiên tri. Các đấng tiên tri là tác phẩm thân thể.

⁷⁹ Rồi cuối cùng đến đầu của thân thể vĩ đại này, là Chính Đấng Christ. Hết thấy những đấng tiên tri đã báo trước về Ngài. Mọi công việc nền tảng đã nói trước về Ngài. Mọi cách từ vườn Ê-đen, từ chính lúc mà Ngài đã khởi đầu, “Ta sẽ đặt sự thù nghịch giữa dòng dõi người và dòng dõi con rắn.” Và chúng ta thấy rằng Ngài đã khởi sự ở đó, và đến qua các—các tổ phụ vào trong các nhà tiên tri, và xuất hiện ở đó. Một lần nữa Ngài đã thấy sự phản ánh của chính Ngài, khi một người được sanh ra trên đất, từ tử cung của người nữ, đó là Kiệt Tác của Đức Chúa Trời. Đó là Con của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Jêsus Christ. Lý do Ngài đã có, bởi vì Ngài là Lời hoàn hảo.

⁸⁰ “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.”

⁸¹ Bây giờ chúng ta thấy được phản ánh nơi Ngài một kiệt tác hoàn hảo. Ngài rất hoàn hảo đến nỗi giống như Đức Chúa Trời, đến nỗi Ngài phán, “Nếu Ta không làm công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta. Dầu Ta...Các người không thể tin Ta sao? Hãy tin những công việc, vì chúng làm chứng cho các người, Ta là Ai.”

Tôi thích điều đó. Hiểu không? Ngài phán, “Nếu các người không tin Ta...”

Họ nói, “Ngài là một Người, mà tự cho Mình bằng với Đức Chúa Trời.”

⁸² Ngài phán, “Ví bằng các người không thể tin Ta, hãy tin các công việc mà Ta làm. Còn nếu Ta không làm những việc của Ngài đã sai Ta, thì các người chớ tin Ta.”

⁸³ Mọi Cơ-đốc nhân ngày nay, cũng vậy, phải có lời làm chứng giống như vậy. Nếu trong Lời đã hứa này của Đức Chúa Trời, nếu đời sống của chúng ta không đủ tiêu chuẩn và đáp ứng chính xác những gì Lời đã nói, thì chúng ta không có quyền tự xưng mình là Cơ-đốc nhân nếu chúng ta không được tái sinh. Chúa Jêsus đã phán, trong Mác 16, “Những kẻ tin sẽ có những dấu hiệu này.” Hiểu không? Không phải “họ có thể; họ nên; họ có khả năng sẽ.” Họ sẽ làm điều đó. Đó là Điều Khắc Gia đã tạo nên chúng ta. Đó là Hội thánh mà đã được đẽo ra. Đó là—đó là Thân thể của Đấng Christ.

⁸⁴ Bây giờ chúng ta thấy rằng nó phản ánh Ngài một cách hoàn hảo. Nhà Điều Khắc bấy giờ đã có Lời phản ánh trong Kiệt Tác lần nữa, gọi là Con Ngài, Đức Chúa Trời, Em-ma-nu-ên. Cứ suy nghĩ điều đó, một người quá đầu phục đến nỗi Đức Chúa Trời đã nhận dạng chính Ngài trong người đó, trong thân thể đó, và Ngài đã trở nên...Ngài và Đức Chúa Trời là một. “Ta với Cha là Một. Cha Ta ngự trong Ta. Ta làm điều mà luôn luôn vui lòng Cha.”

⁸⁵ Điều gì sẽ xảy ra nếu tín đồ Đấng Christ ngày nay có thể làm chứng như thế? Anh chị em sẽ là kiệt tác ngay ở Yuma đây, trên đường phố. Nếu chị em là thợ giặt ở ngoài đó sau những chậu áo quần, chị em vẫn là một kiệt tác đối với Đức Chúa Trời, khi chị em nói, “Tôi làm điều mà luôn luôn làm vui lòng Chúa,” và cả thế gian có thể thấy công việc của Đức Chúa Jêsus Christ phản ánh trong chị em.

⁸⁶ Người ta kể rằng, thời vàng xưa, trước khi người ta có lò luyện kim. Họ...Họ thường lấy vàng và đập nó, người đập sẽ đập nó, những thổ dân da đỏ thời xưa khi Arizona còn trong buổi sơ khai. Họ đập vàng cho đến khi người đập nhìn thấy sự phản

chiếu của chính mình trong vàng. Họ đập hết sắt pyrite, chất rỉ sắt, bụi bặm, ra khỏi nó, cho đến khi thợ đập có thể thấy phản chiếu chính mình như trong tấm gương, đập nó ra.

⁸⁷ Vậy thì, đó là những gì Phúc âm làm. Rất nhiều người không thích bị cán ra và đập ra. Thế đấy, những gì hội thánh cần tối nay là một kiểu tốt lành, điển hình, Đức Thánh Linh đang đập ra, thuộc về thể gian và những việc của thể gian. Đó là những gì Ngũ Tuần cần có tối nay. Đó là những gì các phong trào của chúng ta cần tối nay, là một sự đập để trở nên như vàng tốt đẹp, khuôn mẫu thuở xưa, cho đến nỗi hết thấy thể gian bị đập ra khỏi chúng ta, và Đức Chúa Jêsus Christ được phản chiếu.

⁸⁸ Hãy để tôi có một số ít người ở đây tối nay, được xem như đây đây Đấng Christ, và đời sống của họ dâng hiến cho Đấng Christ. Tôi có thể làm nhiều hơn với một ít người này, hay đúng hơn, Đức Chúa Trời có thể thực hiện nhiều hơn với số ít người này ở đây, hơn là anh em có thể làm với toàn bộ Hội đồng Giáo hội Thế giới, hướng về Nước Đức Chúa Trời. Một người đã hoàn toàn đầu phục trong tay Ngài, đó là tất cả những gì Đức Chúa Trời cần.

⁸⁹ Nhưng, anh em biết đấy, chúng ta không muốn nằm im và để Ngài đập bên *này*, bên *kia*, đánh gục chỗ *này*, đánh gục chỗ *kia*, đánh bại ý kiến *này*, và ý kiến *kia*, và để cho Đức Chúa Jêsus Christ được phản chiếu trong chúng ta. Chúng ta xem quá nhiều phim ảnh. Chúng ta có quá nhiều chương trình truyền hình. Chúng ta có quá nhiều những sự vui thú của thể gian, cho đến nỗi nhà thờ không còn hấp dẫn với dân sự. Đó là vì Đức Thánh Linh đã dời ra ngoài, và điều gì khác di chuyển vào. Đúng thế, thưa các bạn.

⁹⁰ Tôi đã nghe những lời làm chứng, những người Ngũ Tuần điển hình thuở xưa, những buổi nhóm cầu nguyện của họ kéo dài suốt đêm như thế nào. Các bậc cha và mẹ, bốn mươi, năm mươi năm trước đây, cầu nguyện suốt đêm. Người ta đã ghét họ, trên đường phố. Và ngày nay, chúng ta nghĩ, nếu ai đó không vỗ nhẹ vào vai chúng ta, ồ, có điều gì đó không ổn với chúng ta. “Khốn cho các người, khi mọi người nói tốt về các người.” Ngài đã bị người ta khinh rẻ và chối bỏ, và chúng ta là hình ảnh của Ngài. A-men.

⁹¹ Những gì chúng ta cần ngày nay là một số buổi nhóm cầu nguyện thực sự, chân chính, sự làm cho sạch sẽ nào đó, mọi cách từ bực giảng cho tới người trông coi nhà thờ, toàn bộ nhà của Đức Chúa Trời, được thanh tẩy, đập ra, phản chiếu Hình Ảnh của Người Đập, Phúc âm đã rao giảng trong quyền năng về sự sống lại của Đấng Christ. Đúng thế.

⁹² Phúc âm xã hội nhỏ bé này mà chúng ta đi theo, và vỗ nhẹ người *này* trên vai, và lập người *này* lên làm chấp sự, và người *kia* là trưởng lão, người khác là cái gì đó giống như thế, cả công việc chính trị. Đó có phải chính xác là điều đã xảy ra ở giáo hội nghị Nicaea, La-mã không? Chúng ta cần bỏ đi thứ đó. Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, và hết thảy, chúng ta phải thoát ra ngoài điều đó.

⁹³ Hoạt động chính trị không thuộc về Hội thánh. Đức Thánh Linh điều hành Hội thánh, và không phải một cuộc bỏ phiếu chính trị về ai là ai. “Đức Chúa Trời đã đặt trong hội thánh một số sứ đồ, một số nhà tiên tri, và một số giáo sư, và những nhà truyền giáo, và mục sư.” Không phải con người bầu chọn họ ở đó. Đức Chúa Trời đã đặt để họ ở trong đó, bởi sự kêu gọi của Đức Thánh Linh, những buổi nhóm cầu nguyện, và đặt tay trên, và ở lại trước mặt Đức Chúa Trời.

⁹⁴ Nhưng, ngày nay, chúng ta đã xã hội hóa tôn giáo của mình đến một chỗ cho đến khi nó gần giống như chính trị, bản thân nó, mà chúng ta đặt nó trong các giáo phái của mình. Chúng ta... Người này không thể chỉ tay vào người khác. Chúng ta thấy đều tội lỗi. Trong đó anh em tìm thấy những người đàn ông chân chính và những đàn bà chân chính. Nhưng vấn đề rắc rối là, những gì tôi đang nghĩ về, chúng ta đang trở nên quá nhiều về—về phía thiểu số, những người chân chính muốn tin và muốn có quyền năng của Đức Chúa Trời. Có quá nhiều điều được mang vào bởi một hành động xã hội, “Thôi được, *đây* là một người tốt. Anh ta là người tốt.”

⁹⁵ Chúng ta có nhiều nhà thờ tốt đẹp. Chúng ta xây dựng những nhà thờ tốt, và những nhà thờ đẹp hơn chúng ta đã có trước đây. Điều đó được lắm. Không có gì chống lại điều đó. Tôi thích nhìn thấy hội thánh thịnh vượng.

⁹⁶ Nhưng, thưa anh em, tôi thích thấy nó thịnh vượng trong quyền năng của Chúa hơn là thịnh vượng trong các việc thế gian. Hãy trở lại với Phúc âm! Hãy trở lại với quyền năng của Đức Chúa Trời! Hãy trở lại với lễ ngũ tuần, như...như nguyên thủy đã có. Nhưng, anh em biết đấy, vấn đề rắc rối của nó là, chúng ta không muốn nhận sự đánh đập đó.

⁹⁷ Anh em có thể nói về điều gì đó, và việc trái đạo đức nào đó mà hội thánh đang làm, hay—hay là điều gì đó thuộc về xã hội, ngay lúc ấy họ xua đuổi anh em, đóng cửa lại với anh em. Anh em không thể vào, xem đấy, bởi vì họ có một buổi nhóm và cấm cản anh em. Họ không cần anh em nữa. Họ nói, “Anh điên khùng. Anh mất trí rồi.” Nhưng chừng nào đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, những gì ai nói không thành vấn đề với tôi. Phải nhận lấy quyền năng của Đấng Christ để thay đổi một người. Nhận lấy quyền năng của Đấng Christ để giữ một người.

⁹⁸ Và như Chúa Jêsus có lần đã phán, “Hãy xem hoa huệ mọc lên thế nào. Và tuy nhiên Ta phán cùng các người rằng Sa-lô-môn, dù sang trọng đến đâu, cũng không được mặc áo như một hoa nào trong giống ấy.” Sa-lô-môn, với tất cả sự sang trọng của mình, là một—một cảnh tượng lộng lẫy nguy nga. Không có nghi ngờ nào. Ông là con người vĩ đại với thế gian, và một người cao trọng trước mặt Đức Chúa Trời. Nhưng áo của Sa-lô-môn không có sự sống trong đó. Nó là một mảnh vật liệu, có lẽ được hót từ lưng con chiên. Nhưng, hoa huệ có sự sống.

⁹⁹ Điều chúng ta cần ngày nay là Sự Sống của Đấng Christ bên trong chúng ta. Đó là những gì được tinh lọc; không phải bề ngoài, một cổ áo tròn, hay một tấm bằng tâm lý học, hoặc điều gì đó. Cần có quyền năng của Đấng Christ phục sinh để biến chúng ta trở thành những gì chúng ta nên có. Đức Chúa Trời không có kế hoạch nào khác ngoài việc để Đức Thánh Linh cai trị và ngự trị trong Hội Thánh.

¹⁰⁰ Ồ, Đức Chúa Trời, Ngài đã giống hình ảnh của Đức Chúa Trời rất nhiều, đến nỗi Ngài và Đức Chúa Trời trở nên Một. “Ta với Cha Ta là Một.” Ô, chao ôi! Đó là một sự sống tuyệt vời làm sao, vì Đức Chúa Trời sống trong Ngài, mà toàn bộ đời sống của Ngài

được bao bọc trong Đức Chúa Trời. Không có gì ngạc nhiên khi nó là một kiệt tác!

Sa-tan đến với Ngài.

¹⁰¹ Mỗi khi Đức Chúa Trời nghĩ rằng Ngài có một kiệt tác, thì Sa-tan lại vào cuộc. Nó đã đi vào trong Môi-se, và Môi-se đã phá bỏ mạng lệnh. Nhưng khi nó đến với Kiệt Tác này, đó là sự lựa chọn của riêng Đức Chúa Trời. A-men. Ngài đã—Ngài đã định trước Ngài. Điều đó không làm ích cho nó. Ngài đã ở lại sống đúng với Đức Chúa Trời, khi Đức Chúa Trời nhìn Ngài và thấy Ngài đã bị cám dỗ bốn mươi ngày trong đồng vắng, giống như Môi-se. Dĩ nhiên, tất cả những người đó đã nói trước về Ngài. Luật pháp bị phá vỡ. Nhưng khi nó đến, Sa-tan, kẻ cám dỗ lớn đó, đã cố cám dỗ Ngài, nó không tìm thấy Môi-se ở đó. Không, thưa quý vị. Nó đụng phải dòng điện năm ngàn vôn mà đã làm cháy xém cánh nó khi nó nhảy lên chống lại Đấng đó.

¹⁰² “Có lời chép rằng,” Ngài phán. Hiểu không? A-đam đã gục ngã. Nhưng, Chúa Jêsus, A-đam thứ hai, là Kiệt Tác đã đến, vì Đấng Cứu Chuộc, Ngài phán, “Có lời chép rằng, ‘Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời.’” Ở đó Ngài đã có một Kiệt Tác. Vâng, thưa quý vị. Ngài đã nói điều gì khác. Ngài phán, “Cũng có lời chép rằng, ‘Người đừng thử Chúa là Đức Chúa Trời người.’” Hỡi Sa-tan, hãy lui ra.” Đó là một Kiệt Tác. Ngài đã làm gì?

¹⁰³ Không nói, “Tôi sẽ nói giáo hội của tôi. Tôi sẽ có những người trưởng lão làm *điều này điều kia*. Giám mục sẽ làm *điều này điều kia*.”

¹⁰⁴ Ngài phán, “Có lời chép rằng.” Đó là điều Ngài đã đặt A-đam ở phía sau, ông đã sa ngã, và Sa-tan đã làm hư hại nó. Nhưng nó không thể làm hỏng Kiệt Tác này, cho dù nó có làm gì đi nữa. Đến mức mà, cho đến nỗi nó...

¹⁰⁵ Đức Chúa Trời phán, “Đây là Con yêu dấu Ta. Hãy nghe Người. Mọi điều, Ta ban mọi sự qua Người. Các người, hãy nghe Người.” Họ là Một. Họ là Một như nhau. Đức Chúa Trời đã sống ở trong Ngài, làm Ngài thành Đức Chúa Trời, Em-ma-nu-ên, trên đất. Ngài là một Chiên Con hoàn hảo, ôi, một Kiệt Tác hoàn hảo

của sự cứu chuộc. Điều đó làm vui lòng Đức Chúa Trời, thế thì, thật giống như Michelangelo, Ngài đã được hà hơi bằng sự sống của Ngài. Chúng ta thấy trong...

¹⁰⁶ Tôi đã có những lời Kinh Thánh được ghi ra ở đây. Mác 9:7, nếu anh chị em muốn đọc. Khi...Đó là ở trên Núi Biển Hình. Khi Ngài ở trên Núi Biển Hình đó, chúng ta thấy rằng ở đó đã xuất hiện Môi-se, và ở đó đã xuất hiện Ê-li.

¹⁰⁷ Và rồi, điều trước tiên anh chị em biết đấy, sứ đồ Phi-e-rơ đã được hà hơi rất nhiều, đến nỗi ông nói, “Chúng ta hãy dựng ba đền tạm ở đây. Chúng ta sẽ làm ba tổ chức ra từ đây. Chúng ta sẽ làm ba giáo phái: một cái cho Môi-se, và một cái cho Ê-li, và một cái cho Thầy.”

¹⁰⁸ Trong khi ông đang nói, có một tiếng vang ra từ đám mây. Nói rằng, “Đây là Con yêu dấu Ta. Ta rất vui lòng về Người, Ta sẽ đánh Người cho các người. Hãy nghe Người. Người sẽ nói.”

¹⁰⁹ “Nhưng Người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết. Người đã vì sự gian ác chúng ta mà bị thương.” Ngài là Chiên Con, Chiên Con của Đức Chúa Trời, Của Lễ hoàn hảo. Chưa bao giờ có ai sống như Ngài, chưa bao giờ có ai sống như Ngài. Ngài là Kiệt Tác hoàn hảo, phù hợp với Lời Đức Chúa Trời một cách chính xác.

¹¹⁰ Ban đầu Đức Chúa Trời ban Lời Ngài, một phần cho phần *này* của thời gian, cho phần *đó*, cho phần *đó*.

¹¹¹ Đó là nơi con người rất bị lừa dối và lộn xộn ngày hôm nay. Họ đang cố gắng xây dựng dựa trên điều gì đó đã xảy ra cách đây bốn mươi, năm mươi năm. Chúng ta thì...Đó, điều đó đã được ban cho thời đại đó.

¹¹² Môi-se sẽ làm được điều gì tốt nếu đến với—với sứ điệp của Hê-nóc? Môi-se làm điều gì tốt nếu đến với—với sứ điệp của Nô-ê? Chúa Jê-sus nếu đến với—với sứ điệp của Môi-se thì phỏng có ích gì? Hiểu không? Và ích lợi gì nếu Wesley đến với sứ điệp của Luther? Ích lợi gì nếu Ngũ Tuần đến với sứ điệp của Wesley? Hiểu điều tôi muốn nói không?

¹¹³ Hết thầy được phân bổ ra đây trong Kinh Thánh, và chúng ta phải biết thời đại và thì giờ, và những gì dành cho chúng ta. Và đó là nơi chúng ta thất bại ngày hôm nay. Chúng ta đang đọc

mọi thứ khác ngoài Kinh Thánh. Đây là thời đại mà chúng ta nên sống. Đây là thời đại mà Đức Chúa Trời đặt để chúng ta ở đây. Chúng ta hãy xem trong Lời.

¹¹⁴ Đó là cách họ đã không thấy Chúa Jêsus; những người Phari-si đó, và những người Sa-đu-sê, Hê-rô-đia. Những tổ chức khác nhau của ngày đó đã được bố trí, và bố trí rất hoàn hảo, họ nghĩ, không có cách nào để trốn thoát. Nhưng khi Ngài đến, Ngài hoàn toàn...Ngài khác hẳn tất cả những gì họ nghĩ. Ngài là một Người nhỏ bé, khiêm nhường sanh trong máng cỏ, với một...được cho là một Đứa Con ngoài giá thú, và tất cả những thứ này như thế.

¹¹⁵ Nhưng, tuy nhiên, Ngài đến đúng theo cách Kinh Thánh nói Ngài sẽ đến. Và họ đã quen với những gì Môi-se nói, và Môi-se nói về Ngài. Ngài phán, “Nếu các người biết Môi-se, các bạn sẽ biết Ta. Môi-se đã nói về Ta vậy.” Và họ vẫn không thể nhìn thấy nó. Chỉ xoay quanh những truyền thống của họ, cho đến nỗi họ không thể thấy điều đó. Nhưng anh chị em thấy đấy, Ngài không đến để phản chiếu những tổ chức của thời đó. Ngài không đến để phản chiếu phe phái tôn giáo.

¹¹⁶ Ngài đến để phản chiếu Cha, và Cha là Lời. A-men. Bây giờ tôi cảm thấy thật sự tin kính. Ngài đến để phản ánh Lời của Cha. Đức Chúa Trời phán rằng Ngài sẽ ở đó, và Ngài ở đó, là Kiệt Tác hoàn hảo trong công việc thủ công tuyệt vời của Đức Chúa Trời.Ồ, chào ôi! Ngài là sự phản chiếu hoàn hảo về Ngài. Ngài phản chiếu mọi sự mà—mà Đức Chúa Trời đã nói về. Ngài phản chiếu những gì A-đam nói về Ngài. Ngài phản chiếu về mọi sự các nhà tiên tri đã nói, về tất cả các tổ phụ đã nói. Mọi thứ mà Ngài đã phán, Ngài là sự làm trọn của Lời. Mọi hình bóng được ứng nghiệm trong Ngài. Vâng, Ngài đã trở nên Đức Giê-hô-va của Tân Ước. Ngài là Đức Giê-hô-va của Cựu Ước. “Lời lúc đó,” mà đã ở trong Trụ Lửa, “đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Đức Giê-hô-va của Cựu Ước trở nên Chúa Jêsus của Tân Ước. Ngài là sự phản chiếu hoàn hảo của Đức Chúa Trời.

¹¹⁷ Ô, ước gì Hội thánh ngày nay có thể thật sự phản ánh Hội thánh đầu tiên đó, khi Đức Thánh Linh giáng xuống vào Ngày Lễ Ngũ tuần! Nếu như Cơ-đốc nhân ngày nay có thể phản chiếu được! Chúng ta là hội thánh lai căng, so với những gì họ đã có.

¹¹⁸ Tôi đã đi qua, đến ngày hôm nay, tôi đang xem ở dưới đây, bởi một trong những Casa Grande nhỏ này, hay một số trong những nơi nhỏ bé này ở đây, tôi để ý đó một—một nông trại bông ở đó, và cổ linh lăng khác nhau. Họ phải có cối xay gió ở đó, để bơm nước, để duy trì hoạt động. Tại sao? Nó không thuộc về đó. Chắc chắn là không. Nhưng, hãy xem cây xương rồng, trời không mưa trong năm năm mà nó vẫn sống. Và anh chị em không tưới nước trên đó trong vài ngày, và nó sẽ chết. Anh chị em thấy, nó không phải là nguyên thủy.

¹¹⁹ Đó là cách chúng ta như vậy. Chúng ta phải được đối xử như con trẻ, và làm những nhân vật tai to mặt lớn trong giáo hội, và vồ nhẹ, gọi *thế này, thế kia*, hay *thế nọ*.

¹²⁰Ồ, những Cơ-đốc nhân đầu tiên họ gian khổ. Họ không quan tâm đến ai vỗ lưng họ. Họ phản ánh Đức Chúa Jêsus Christ, rất nhiều, đến nỗi họ nói...Họ được coi như họ—họ là những người ngu dốt và thất học. Họ không đi học trường trung học, và họ không có bằng cử nhân. “Nhưng người ta để ý họ đã ở với Chúa Jêsus.” Đó là những gì họ cần, hồi Cơ-đốc nhân ngày nay, hãy để ý rằng anh chị em được ở với Chúa Jêsus. Có điều gì đó về anh chị em, mà khác biệt. Tôi biết điều đó không...Đó là điều không được ai ưa chuộng để nói, nhưng chúng ta không trông đợi sự ngưỡng mộ. Cơ-đốc nhân không trông đợi điều gì đó dễ dàng.

¹²¹ Một chị lớn tuổi trong nhà thờ của tôi trước đây, thường đứng lên và hát bài hát:

Tôi phải được về nhà trên Trời
trên chiếc giường đầy hoa để chịu,
Trong khi những người khác đã chiến đấu để
giành được giải
Và chèo qua biển máu sao?

Không, tôi phải chiến đấu nếu tôi phải trị vì.

¹²² Anh chị em nghĩ mình sẽ làm điều gì nếu anh chị em ở đây và mọi việc chống lại Đức Chúa Jêsus Christ, nếu anh chị em đã sống trong thời của Ngài. Anh chị em đang sống ở đó, thưa anh, chị em. Đúng thế. Ngài vẫn là Lời. Hãy xem cách họ đang bước đi nặng nề trên Lời đó ngày hôm nay. Hãy xem cách họ đang cố

gắng tổ chức Nó, và hợp nhất Nó, và mọi thứ tương tự, với thế gian. Hãy ra khỏi. Hãy giữ—hãy giữ lập trường của mình cho Đức Chúa Jêsus Christ và Lời Ngài. Đừng để điều gì ngăn cản điều đó. Hãy ở lại sống đúng đắn với Nó.

¹²³ Giống như ông cụ giặt ủi người Trung Hoa, trước đây nhiều năm, đã đến Arizona và California. Ông cụ không thể viết được một từ tiếng Anh. Ông hầu như không biết nó. Anh em lấy đồ giặt ủi đem đến ông. Anh em biết ông ấy làm gì không? Ông đã lấy một mảnh giấy nhỏ, không có viết gì trên đó cả. Ông ấy chỉ xé mảnh giấy đó và đưa cho anh em một mảnh. Khi anh em trở lại, phải đưa mảnh giấy khớp với mảnh giấy của ông, nếu không thì anh em không thể lấy đồ giặt ủi của mình. Đó là một điều tốt hơn nhiều. Anh chị em có thể sao chép một cái tên, nhưng anh chị em sẽ không lừa ông ấy được ở đó, vì mảnh giấy đó phải khớp chính xác với mảnh giấy của ông ấy.

¹²⁴ Đó cũng là cách Đức Chúa Trời lập giao ước của Ngài. Kinh nghiệm của chúng ta không phù hợp với một số tín điều, một số giáo điều, một số giáo phái giáo hội nào đó, nhưng nó phải phù hợp với Lời của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Jêsus Christ. Đúng. Khi chúng ta đến với Đấng Christ, thì Đấng Christ tuyên bố chúng ta. Ngài đã xé Ngài làm hai, tại Đồi Sọ. Phần của nó Ngài đã nhắc lên, và ngồi bên hữu Ngài, là thân thể. Thánh Linh, Ngài đã đến, được ban xuống lại ở đây để làm một Nàng Dâu cho Ngài. Và kinh nghiệm đó đã có trong Đấng Christ phải có trong chúng ta.

¹²⁵ Ngài là—Ngài là hoàn toàn rất hoàn hảo đến nỗi Ngài làm vui lòng Đieu Khắc Gia, và hà hơi cho Ngài rất nhiều đến nỗi Ngài đã đập mạnh Ngài ở Đồi Sọ.Ồ, chào ôi! Bây giờ chúng ta thấy Ngài như Lời Kinh Thánh đã nói, kiệt tác của Đức Chúa Trời. “Chúng ta lại tưởng rằng Ngài đã bị Đức Chúa Trời đánh, đập, và làm cho khốn khổ.” Đó là một kiệt tác thật. Như ‘Angelo đã đập vào ông, đó là điều đã làm...

¹²⁶ Nếu Ngài chỉ sống có một cuộc đời tốt đẹp, Ngài đã phải giống như một số người đã rao giảng phúc âm xã hội ngày nay, “Ngài là một tiên tri.” Ngài là một tiên tri, nhưng Ngài còn trọng hơn một tiên tri. Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài là Em-ma-nu-ên.

¹²⁷ Vậy thì những gì đã làm Ngài thật chính xác, đối với tôi, Kiệt—Kiệt Tác với tôi và với anh chị em, là bởi vì Đức Chúa Trời đã đánh Ngài. Ngài đã bị đánh tại Đồi Sọ. Nếu Ngài không bị đánh... Cho dù Ngài đã sống lại thế nào đi nữa, Ngài đã rao giảng tuyệt vời thế nào, đời sống vĩ đại của Ngài là gì, Ngài đã tuyên bố điều gì, Ngài đã được chứng minh ở đó. Ngài đã rất vui lòng, Đức Chúa Trời đã, đến nỗi Ngài là Người duy nhất từng đứng trên mặt đất để Đức Chúa Trời có thể đánh vì những người còn lại. Đáng hoàn hảo đó đã bị đánh đập vì những kẻ không hoàn hảo. Toàn bộ tạo vật đã sa ngã, qua A-đam, nó đã được cứu chuộc qua Chúa Jêsus Christ. Kiệt Tác của Đức Chúa Trời đã chịu sự thử thách. Ngài đã làm điều đó bằng cách nào? Bằng Lời. “Có lời chép rằng, ‘Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời.’”

¹²⁸ Ô, thưa bạn hữu Cơ-đốc, hãy mặc toàn bộ áo giáp của Đức Chúa Trời. Đừng đứng lui với một số ý tưởng giáo điều nào đó, hay điều gì đó mà bạn đang ủng hộ. Hãy mang lấy toàn bộ khí giới của Đức Chúa Trời khi anh chị em đi vào trận chiến chống lại kẻ thù, như Chúa chúng ta đã làm. Ngài tỏ cho thấy rằng Cơ-đốc nhân yếu nhất có thể đánh bại Sa-tan chỉ bằng Lời. Ngài có quyền năng, Ngài có thể đánh Sa-tan bất cứ cách nào Ngài muốn, nhưng Ngài đã không sử dụng điều đó. Ngài chỉ lấy Lời và đánh bại nó bằng Lời đó. “Có lời chép rằng. Có lời chép rằng.” Mọi nơi, “Có Lời chép rằng.” Vì vậy, Ngài đã đánh bại Sa-tan bằng Lời của Đức Chúa Trời.

¹²⁹ Vậy thì, đó là Kiệt Tác hoàn hảo và Đức Chúa Trời đã đánh Nó. Thật Nó là một tấm gương tuyệt vời! Một sự việc thật tuyệt vời! Nói về tác phẩm điêu khắc của—của Michelangelo ở đó, bởi Môi-se đã bị đập vào chân không? Kinh Thánh nói, “Nhiều kẻ thấy Người mà lấy làm lạ. Người bị tổn thương rất nhiều cho đến nỗi Ngài thậm chí trông không giống như con trai loài người. Người đã bị đánh đập. Người đã bị thương. Người đã bị đâm máu. Người đã bị đánh roi.” Ngài... Mọi việc đã được thực hiện. Ngài trông giống như chỉ một—chỉ một đồng Máu lớn và xương, đang bước đi. Ngài thậm chí không còn giống như một con người, khi Ngài lê bước lên Đồi Sọ. Đức Chúa Trời đã đánh

Ngài vì chúng ta. Đó là điều làm cho Ngài trở thành Kiệt Tác hoàn hảo.

¹³⁰ Ôi, tôi yêu Ngài biết bao, biết rằng Ngài đã làm điều đó cho tôi, biết rằng Ngài đã làm điều đó cho anh chị em. Làm sao chúng ta có thể—làm sao chúng ta có thể sánh được với điều đó? Không ai có thể sánh được với nó. Không ai xứng đáng để sánh được. Chúng ta ở đây không có hi vọng. Chúng ta không có Đức Chúa Trời. Chúng ta không có đường lối cứu chuộc nào. Mỗi một người trong chúng ta sanh ra bởi tình dục, và chúng ta chỉ phải trả giá. Nhưng Ngài đã đến, Đấng hoàn hảo, rất hoàn hảo và rất đẹp lòng cho đến nỗi Đức Chúa Trời đánh Ngài cho các bạn và tôi.

¹³¹ Bây giờ, trong gần hai ngàn năm, Đức Chúa Trời đã cố gắng cắt cho Ngài một Nàng Dâu kiệt tác, được gọi là Hội thánh. Đúng thế. Đức Chúa Trời làm điều đó như thế nào? Ngài thực hiện điều đó bằng phương pháp không hề thay đổi của Ngài, là Lời. Đức Chúa Trời không hề thay đổi phương cách của Ngài. Bất cứ ai, bạn có thể. Anh chị em thay đổi. Tôi thay đổi. Thời gian thay đổi. Thế gian thay đổi. Nhưng Đức Chúa Trời không thay đổi, Ngài hoàn hảo. Ngài không thay đổi. Và đường lối Ngài thực hiện bất cứ điều gì ban đầu, Ngài vẫn làm giống như vậy mọi lúc.

¹³² Ngài đã cứu con người một lần bởi vì người đó ăn năn. Đó là cách Ngài sẽ cứu con người lần nữa. Ngài chữa lành một người bởi vì người đó có đức tin. Ngài sẽ chữa lành người kế tiếp trên cùng cơ sở đó. Ngài không bao giờ thay đổi đường lối của Ngài, bởi vì, xem đây, Ngài là đấng tể trị và Ngài là Đời đời. Ngài là vô hạn, vô sở bất tại, vô sở bất tri. Ngài là Đức Chúa Trời. Cho nên Ngài không phải nhờ sự khôn ngoan của ai. Ngài không phải chờ đợi cho đến khi Ngài học biết nhiều hơn. Ngài không cần một cấp độ mới. Ngài hoàn hảo. Và bất kể mức độ nào, và bất cứ điều gì Ngài đưa ra trước tiên, quyết định đầu tiên của Ngài vẫn giống như vậy mãi mãi. Nó không bao giờ có thể thay đổi được. Ôi, tôi vui biết bao!

¹³³ Và khi Ngài làm kiệt tác đầu tiên của Ngài, Ngài đã đặt người đăng sau Lời. Khi Ngài tạo nên Kiệt Tác thứ hai của Ngài, Ngài là Lời. A-men. Ngài là Lời; không *đứng sau* Lời. Nhưng, Ngài là Lời. Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi kế hoạch của Ngài. Điều

đó chính xác những gì Ngài đã bắt đầu làm với hội thánh ban đầu của Ngài, với Lời.

¹³⁴ Vậy thì, Đức Chúa Trời, Lời, ban đầu, Ngài không tùy thuộc vào tất cả thứ khác, mọi thứ khác, tất cả những người khác. Vậy thì, tôi không muốn nói điều này là khác biệt. Đức Chúa Trời là đấng theo chủ nghĩa phân biệt chủng tộc. Anh em biết điều đó chứ? Anh em nói về sự mở rộng cho mọi chủng tộc à? Đức Chúa Trời là người theo chủ nghĩa phân biệt. Ngài chắc chắn là vậy. Ngài tách dân sự Ngài khỏi thế gian. Ngài đã phân rẽ Y-sơ-ra-ên, dân sự của Ngài. Ngài đang cố phân rẽ hội thánh Ngài với thế gian, nhưng hội thánh muốn tiếp tục đi với thế gian. Nhưng dân Ngài vẫn được phân rẽ, phân rẽ cho Ngài. Ngài là Ai? Là Lời.

¹³⁵ Làm sao một người có thể chịu phép báp têm bằng Đức Thánh Linh, và Đức Thánh Linh đã viết Lời, và một người có phép báp têm bằng Đức Thánh Linh mà lại từ chối Lời? Làm thế nào Đức Thánh Linh trong bạn có thể phủ nhận Lời của chính Ngài đã được đặt ra cho bạn? Tôi không thể hiểu điều đó. Nó phải phù hợp với Lời. Và nếu linh của anh chị em ở trong anh chị em sẽ không dứt câu mỗi một lời hứa của Đức Chúa Trời bằng chữ “a-men,” thì có điều gì sai trật rồi.

¹³⁶ Anh Fred Sothmann hay người nào đó ở đây tối nay, đã trích dẫn, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Ngài là Lời. Điều đó, chắc chắn. Ngài luôn luôn không hề thay đổi, đấy, và linh của anh chị em phải dứt câu điều đó với tiếng “a-men.”

¹³⁷ “Ồ, Ngài, ở trong một cách Ngài có.” Trong mọi cách, Ngài hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi.

¹³⁸ Bây giờ chúng ta nhận thấy rằng Đức Chúa Trời bắt đầu làm cho Ngài một—một Nàng Dâu cho Đấng Christ. Vì thế...Và Nàng Dâu phải được xác nhận với Ngài và ở trong Ngài, bởi vì đó là một phần của Ngài. Vậy thì, Nàng Dâu là một phần của Ngài. Nàng là một phần của Ngài. Lời dành cho ngày đó, Nàng Dâu trở nên phần của Lời đó, vì đó là Đấng Christ. Bây giờ, anh em tin điều đó không? Chúng ta phải ở trong Đấng Christ. Trong Đấng Christ, chúng ta phải thuộc về Đấng Christ, trong Đấng Christ, một phần của Đấng Christ.

¹³⁹ Một người nữ là gì, khi nàng lấy một người đàn ông, hay một người đàn ông lấy một người nữ? Người nữ đó phải là một phần của người đó. Họ không còn là hai nữa. Họ là một.

¹⁴⁰ Và khi Đức Chúa Trời và Đấng Christ đã trở thành một, Họ là Một. Bởi vì, Đức Chúa Trời là Lời, và Lời đã trở thành xác thịt. Xác thịt và Lời trở nên Một. Và khi hội thánh trở nên Nàng Dâu của Đấng Christ, Nàng và Phúc âm thì giồng nhau.

¹⁴¹ Làm thế nào bạn có thể nói, sau đó, “Ngày của những phép lạ đã qua rồi”? Thế thì làm sao anh em có thể nói, “Ngài không phải hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi”? Làm sao anh em có thể nói, “Những việc đó dành cho các sứ đồ hay một môn đồ, hoặc dành cho người nào đó trong thời khác,” trong khi anh em là một phần của Ngài?

¹⁴² Khi, Ngài phán, “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không bao giờ qua đi.” Còn về Khải Huyền 22 thì thế nào, khi Ngài viết Sách đó? Ngài phán, “Ta chứng rằng nếu ai thêm một lời, hoặc bớt một Lời ra khỏi Nó, phần người đó sẽ bị cắt đi khỏi Sách Sự Sống.”

¹⁴³ Thế thì, chúng ta sẽ đến Thiên đàng bằng cách nào, khi nói, “Ồ, tôi tin *điều này*, nhưng tôi không tin *Điều kia*”? Anh chị em phải là Lời trọn vẹn, vì anh chị em là một phần của Ngài. Đó là cách Đức Chúa Trời đang cố gắng làm cho Hội thánh Ngài ngày nay, không phải bởi tín điều. Và họ đang cố ép buộc chúng ta vào trong đó, thưa các bạn. Anh chị em có thể thấy điều đó đến. Bản viết tay trên tường. Sẽ không còn quá lâu nữa cho đến khi chúng ta sẽ là một Hội thánh thế gian. Và mỗi giáo hội sẽ phải ngã vào ngay trong tình trạng đó, nếu không thì chịu những nghi thức. Thế đấy, anh chị em sẵn sàng chịu đựng điều đó không? Tốt hơn anh chị em không nên làm điều đó ngay bởi vì anh chị em nghĩ đó là việc đúng.

¹⁴⁴ Tốt hơn anh chị em phải có Đấng Christ ở trong anh chị em, bởi vì Lời đó Đời đời, và Lời đó là điều sẽ làm anh chị em sống lại. Anh chị em trở nên phần của Lời đó. Anh chị em được nhận diện với Lời.

Ngày nay, bạn nói, “Tôi là Cơ-đốc nhân.”

145 “Anh thuộc về giáo phái nào?”Ồ, điều đó không có gì liên quan với Cơ-đốc giáo.

146 Những giáo phái thì được thôi. Tôi không có gì chống lại điều đó. Nhưng, xem đây, đó, đó là điều người ta là...Nhiều người nói tôi phá đổ các giáo phái, tôi kích bác họ. Không. Tôi không, thưa quý vị. Các giáo phái, họ ổn thôi. Đó chỉ giống như các hợp đồng làm việc, hoặc bất cứ điều gì giống như thế. Nhưng khi anh em vướng vào, vì anh em nói, “Tôi là một Cơ-đốc nhân bởi vì tôi thuộc về giáo hội nào đó,” điều đó không có nghĩa gì cả. Anh chị em phải thuộc về Đấng Christ, và Đấng Christ là Lời. Và nhiều lúc những giáo phái đó cách xa với Lời như phương Đông xa cách phương Tây.

147 Anh chị em phải ở lại với Lời đó, là Nàng Dâu. Nếu anh chị em ở trong Nàng Dâu, thì anh chị em ở trong Lời, và Lời ở trong anh chị em. Và Lời phản ánh Đức Chúa Trời qua Đấng Christ, cũng phản ánh Đức Chúa Trời qua anh chị em. A-men. *A-men* có nghĩa là “xin được như vậy.” Cho nên, xin được như vậy. Tôi tin đó là Lẽ thật. Anh chị em phải được nhận dạng với Ngài.

148 Bây giờ, nếu tôi sẽ là một người Mỹ chân thật, nếu tôi sẽ là một công dân thật của đất nước này, tôi phải được xác minh với nó. Tôi phải có tất cả những gì nó có, đúng hay sai. Tôi phải là hết thảy những gì nó có, đúng hay sai; tất cả những gì nó từng có, đúng hay sai. Tôi phải được nhận dạng với đất nước này, nếu tôi định làm người Mỹ. Đúng thế không? Trong sự vinh quang hay xấu hổ của nó, tự do hay là ngọn lửa của nó, bất cứ thứ gì đi nữa, tôi phải là kẻ làm nên sự bất tử của nó. Tôi phải đứng như một đơn vị. Mọi việc nó có, tôi có. Mọi sự nó đã từng có, tôi có. Hết thảy điều nó sẽ có, tôi phải là kẻ dự phần của nó. Đúng thế.

149 Chỉ suy nghĩ về nó trong vài phút. Vậy thì, để là thế, như một người Mỹ...Tôi sẽ đem nó đến cho các bạn, vì vậy các bạn sẽ chắc chắn nhìn thấy nó, khi tôi kết thúc.

150 Là một người Mỹ, tôi phải được chứng minh với mọi việc mà nước Mỹ đã làm. Thế thì, tôi đáp đến Plymouth Rock, với các— với các tổ phụ. Tôi đã ở Plymouth Rock với những tín đồ Hành hương. Tôi đã ở đó với họ. Tôi đã lái xe với Paul Revere, đêm nọ,

để cảnh báo đất nước này về những nguy hiểm của nó. Tôi phải như vậy, nếu tôi là người Mỹ.

Anh chị em nói, “Ồ, Anh Branham!”

151 Chờ một chút. Kinh Thánh nói, trong Hê-bơ-rơ chương thứ 7, rằng, “Người Lê-vi là kẻ đã nhận phần mười, chính người cũng đã đóng phần mười vì người đã ở trong lòng Áp-ra-ham khi ông gặp Mên-chi-xê-đéc,” ông cố của người, và điều đó được tính cho người. Khi chết của ông ở trong lòng của ông, thì Áp-ra-ham đã dâng phần mười cho Mên-chi-xê-đéc, Đức Chúa Trời đã phân bổ điều đó. Ngài đã làm điều đó không? Đúng thế.

152 Hề đất nước này là gì, thì tôi là điều đó. Đúng thế. Vì vậy, tôi đã đến Plymouth Rock. Tôi đã lái xe với Paul Revere.

153 Tôi đã băng qua Thung lũng Forge, trên con sông băng giá đó với George Washington. Tôi là một trong số họ là những người lính Mỹ không có giày, để hành quân chống lại người Anh. Hai chân tôi đã lạnh cóng sáng hôm ấy, khi tôi quấn lại bàn chân của mình. Tôi đã thấy Washington đi ra từ đồng vắng, ướm sừng đến thất lưng, vì cầu nguyện suốt đêm. Tôi đã ở đó khi nó xảy ra.

154 Tôi đã đứng với Stonewall Jackson, khi đối phương quá lớn. Khi quân đội miền bắc được gửi xuống đó, họ nói, “Tất cả quân đội bị phá vỡ lại.”

Nói, “Jackson ở đâu?”

155 Nói, “Ông ấy đang đứng như một bức tường đá.” Tôi đã đứng với ông ấy ở đó; một người nhỏ bé, đáng yêu, mắt xanh.

156 Có lần họ đã hỏi ông, “Làm sao ông có thể đứng khi đối phương quá lớn mạnh?”

157 Con người rất khiêm tốn, ông đã đá vào chiếc ủng của mình, như *thế*, đáp, “Tôi không bao giờ uống nước, mà không cầu nguyện với Đức Chúa Trời Toàn Năng trước đã.” Tôi đã đứng với ông ấy trong sự tin chắc của ông. Tôi đã đứng với Stonewall Jackson. Đúng thế.

158 Tôi đã tham gia Tiệc Trà kiểu Anh. Tôi đã giúp đổ loại Trà Anh đó ra biển. Là một người Mỹ, tôi phải làm thế. Vâng, thưa quý vị. Vâng, thưa quý vị. Tôi đã ký Bản Tuyên ngôn Độc lập, với

Thomas Jefferson. Tôi đã rung Chuông Tự do, vào ngày 4 tháng Bảy, năm 1776.

¹⁵⁹ Tôi được nhận dạng trong sự hổ thẹn về cách mạng chính trị, khi anh em chống lại anh em, và cha chống lại con. Tôi phải được nhận dạng trong sự xấu hổ của nó, giống như tôi được nhận dạng trong sự vinh quang của nó. Điều đó hoàn toàn đúng.

¹⁶⁰ Tôi đã ở Đảo Wake khi tất cả những người lính đều mất mạng. Tôi đã thấy họ làm điều đó. Tôi đã thấy họ khi họ chiếm Đảo Wake. Tôi đã giúp treo cờ trên đảo Guam. Chắc chắn vậy.

¹⁶¹ Tất cả điều gì nó đã có, và mọi thứ nó từng làm, tất cả nó hiện có lúc này, tôi hãnh diện nói tôi là một phần của nó, bởi vì tôi rất vui vì là người Mỹ. Còn anh chị em?

¹⁶² Là một Cơ-đốc nhân, tôi phải là đúng như vậy. Ha-lê-lu-gia! Vâng, thưa quý vị. Nếu tôi là một Cơ-đốc nhân, thì tôi đã rao giảng Phúc âm và cảnh báo sự phán xét sắp đến, với Nô-ê. Vâng, thưa quý vị. Tôi là một phần của nó ở sau đó, trong đó. Tôi là thành phần của sự hoạt động và kiểm soát của Đức Chúa Trời.

¹⁶³ Tôi đã ở với Môi-se nơi bụi gai cháy. Tôi đã bị trục xuất ra khỏi xứ Ê-díp-tô với Môi-se. Tôi đã bỏ chạy vào trong đồng vắng và tôi ở với ông tại bụi gai cháy. Tôi đã nghe tiếng Ngài. Tôi đã thấy sự vinh hiển Ngài. Tôi đã thấy Trụ Lửa ở trong bụi gai phía sau đó, đang nói chuyện với Môi-se.

¹⁶⁴ Tôi đã ở với ông tại Biển Đỏ khi nó mở ra. Tôi đã thấy Trụ Lửa trên Núi Si-nai. Tôi đã ăn ma-na trong đồng vắng và uống nước từ tảng đá bị đập. Ha-lê-lu-gia! (Tôi không cảm thấy năm mươi lăm tuổi ngay bây giờ.) A-men. Vâng, thưa quý vị. Tôi đã ăn ma-na trong đồng vắng, với dân Y-sơ-ra-ên ở đó trong đồng vắng. Và tôi đã uống cùng một vầng đá bị đập đó.

¹⁶⁵ Tôi đã đứng với Giô-suê sáng hôm ấy khi ông đang quan sát những tường thành Giê-ri-cô, và ông đã thấy một Người đang đứng đó. Ông đã tuốt gươm ra và chạy đến gặp Người. Ông nói, “Người là của chúng tôi. Hay Người là của kẻ thù chúng tôi?”

¹⁶⁶ Người ấy đáp, “Ta là Tướng của đạo binh Chúa vạn quân.” Tôi đã thấy Giô-suê ném thanh gươm xuống đất. Tôi đã quỳ gối với Giô-suê khi tôi cúi đầu trước Ngài, là Tướng Đạo binh của Chúa

vạn quân của Ngài. Tôi đã thấy những tường thành của Giê-ri-cô ngã xuống, lúc tiếng kèn trời lên.

167 Tôi đã thấy Giô-suê, nói, “Hỡi mặt trời, hãy đứng im. Và, hỡi mặt trăng, hãy dừng lại trên A-gia-lôn. Dừng di chuyển.” Tôi đã thấy mặt trời đứng im, và mặt trăng không tỏa sáng. Tôi đã thấy tất cả điều đó xảy ra.

168 Tôi đã ở với Đa-ni-ên trong hang sư tử; với các chàng trai Hê-bơ-rơ trong lò lửa hực.

169 Tôi đã ở đó với Ê-li, ở ngoài đó khi cả thế gian xô đuổi ông, và A-háp cùng tất cả những Giê-sa-bên tóc uốn cao và các thứ trong thời đó, tô vẽ và bôi phấn của họ, mọi thứ mà giáo hội đó có. Tôi đã đứng với Ê-li, tuyên bố sứ điệp tinh khiết và thanh sạch, về Lời Đức Chúa Trời. Ha-lê-lu-gia! Tôi đã ở lại với ông trên Núi Cạt-mên khi ông đứng một mình ở đó. Tôi đã thấy ông cầu nguyện lửa từ trời giáng xuống.

Tôi đã ở đó với Đa-vít khi ông giết Gô-li-át. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!

170 Thế đấy, nếu tôi là một Cơ-đốc nhân, tôi được nhận diện về hết thấy điều đó. Tôi phải là một phần của điều đó. Vâng, thưa quý vị.

Tôi đã nói tiên tri với Ê-sai vào thời của ông ấy.

171 Tôi đã ở với Giăng trên sông Giô-đanh khi ông thấy chim bồ câu giáng trên Ngài. Tôi đã đứng với Giăng ở sông Giô-đanh.

172 Tôi đã thấy Ngài chữa lành người đau; khiến La-xa-rơ sống lại; khiến con gái của Giai-ru sống lại, sau khi nó đã chết. Tôi đã thấy điều đó.

173 Tôi được đồng nhất với Ngài trong sự chết của Ngài. Tôi đã chết với Ngài khi Ngài chết ở Đồi Sọ, và tôi đã sống lại với Ngài vào buổi sáng Phục sinh, trong quyền năng sống lại của Ngài. Tôi là một nhân chứng của điều đó tối nay. Tôi đã chết với Ngài tại Đồi Sọ, đã sống lại với Ngài vào ngày lễ Phục sinh. Ha-lê-lu-gia! Là một phần của Ngài, tôi phải được nhận dạng với Ngài. Tôi đã được đồng nhất với Ngài trong cái chết của Ngài. Tôi đã được đồng nhất với Ngài trong sự đau khổ của Ngài. Tôi được đồng nhất với Ngài khi các giáo phái đã từ chối Ngài. Tôi đã được

đồng nhất với Ngài khi họ đuổi Ngài ra khỏi đền thờ, khi họ cố phủ nhận Ngài, tố tụng Ngài. Tôi đã ở với Ngài ở đó. Tôi đã ở với Ngài trong sự chết của Ngài, được sống lại với Ngài trong sự phục sinh.

¹⁷⁴ Và tôi đã ở với một trăm hai mươi người khi họ ở trên phòng cao. Vâng, thưa quý vị. Tôi đã chứng kiến cơn gió thổi mạnh mẽ đến từ Thiên đường. Tôi đã nói tiếng lạ với những người được xức dầu vào Ngày Lễ Ngũ Tuần. Ha-lê-lu-gia! Tôi đã ở đó bởi vì tôi được chứng thực với Ngài. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Đúng thế. Tôi đã giảng với Phi-e-rơ, trong Công vụ 2. Ồ, tôi đã rao giảng với người ở đó.

¹⁷⁵ Tôi đã giảng với Phao-lô trên Đồi Mars, trước những người chỉ trích. Vâng, thưa quý vị. Tôi phải là vậy.

¹⁷⁶ Tôi đã ở với Giảng trên Đảo Bát-mô. Tôi đã thấy khả tượng sự Đến của Ngài. Tôi ở. Tôi—tôi đã thấy Luther. Tôi đã ở với ông trong cuộc cải chánh.

Tôi đã ở với Wesley.

¹⁷⁷ Và bây giờ tôi đang ở đây ở Yuma, Arizona. Ha-lê-lu-gia! Tôi được nhận dạng tối nay, ở đây trong Nhà nghỉ Stardust này, với một nhóm người tin giống nhau. “Và bây giờ chúng ta được ngồi với nhau tại các nơi trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jê-sus.” Ha-lê-lu-gia! Tôi đang trông đợi sự Đến của Ngài trong sự vinh hiển, một trong những ngày này. Được nhận diện với Ngài!

Sống, Ngài yêu tôi; chết, Ngài đã cứu tôi;
Chôn, Ngài mang tội tôi đi cách xa;
Sống lại, Ngài xưng công bình nhưng không
mãi mãi:

Ngày nào đó Ngài đến—ồ, ngày vinh hiển thay!

¹⁷⁸ Bây giờ tôi được nhận dạng trong phép báp têm bằng Đức Thánh Linh; không phải thứ gì đó ngoài đường phố, thứ gì đó cách đây bốn mươi năm. Tôi có nó ngay bây giờ, sự vinh hiển và quyền năng của Đức Chúa Trời, về sự tha thứ tội lỗi. Tôi đã thấy Ngài chữa lành người đau, mở mắt người mù, thấy Ngài phán trước những điều này, đọc những tấm lòng của dân sự. Tôi được nhận dạng với Ngài trong chức vụ của Ngài trong thời đại này.

Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Tôi được đồng nhất với Ngài, vì sự giải cứu trong những ngày sau rốt này. Tôi tin được là một phần của Nàng Dâu lớn ấy sắp đến trong những ngày này.

179 Bất kể thế gian có thể nói gì, họ có thể gọi chúng ta là “điên đại, cuồng loạn, hay Bê-ên-xê-bun, hoặc là dị giáo,” bất cứ cái gì họ muốn. Tôi vẫn muốn được nhận dạng với nhóm đó. Tôi vẫn ở đó. Tôi vẫn còn ở đó. Tôi đã được sanh ra ở đó. Tôi muốn ở lại đó. Tôi sẽ luôn luôn ở đó, bởi vì Đức Chúa Trời đã đặt tôi ở đó. Tôi đây. Tôi đã lìa khỏi hội thánh của tôi, đến gần bó với một đám thánh giạt gân. Tôi là một trong những người đó. Tôi được nhận dạng với họ.

Họ nói, “Billy, anh mất trí rồi.”

180 Có lẽ là thế, nhưng tôi tìm thấy lại tâm trí thuộc về Đấng Christ. Tôi đã tìm thấy Lời Ngài, tìm thấy Sự Hiện Diện của Ngài, thấy rằng Ngài vẫn như hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi! ...quan tâm đến những gì người khác nghĩ về nó. Đây là tôi. Tôi là người phải làm sự nhận dạng của tôi. Tôi được đồng nhất với Ngài, bởi Lời của Đức Chúa Trời. Ngài phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ tin.” Tôi vui mừng tôi được nhận dạng trong điều đó. Vâng, thưa quý vị.

181 Anh chị em biết, câu chuyện người thầy vĩ cầm, lần nọ, anh chị em đã nghe câu chuyện ấy, họ có một cây vĩ cầm cũ và bán đấu giá nó, họ muốn bán nó, và không ai muốn mua nó. Họ nói, “Ai sẽ mua một đô-la? Ai sẽ mua một đô-la rưỡi?” Cuối cùng, “Một đô-la rưỡi, một lần, hai lần.”

182 Cuối cùng một người già tóc bạc từ trong khán giả bước ra. Anh chị em biết câu chuyện ấy. Nhặt nó lên, nói, “Cho phép tôi chơi nó.” Đặt cây đàn trên vai ông, và chơi nó một lát. Mọi người bắt đầu khóc. Những giọt nước mắt bắt đầu chảy trên khuôn mặt của họ, như thế.

183 Và khi đó, người điều khiển cuộc bán đấu giá nhặt nó lên lại, nói, “Ai sẽ mua nó,” nói, “một nghìn đô la, hai nghìn, năm nghìn?”

¹⁸⁴ Sự khác biệt là gì? Người chủ, người đã biết nó, người đã dựng nên nó, người đã biết làm thế nào để phát ra những gì ở trong nó.

¹⁸⁵ Và chừng nào mà chúng ta cố gắng mang giáo hội của mình ra khỏi những tín điều và giáo phái, chúng ta sẽ không bao giờ làm thế. Hãy để cho Người Chủ Xây dựng của nhân loại, Đấng đã làm nên con người theo hình tượng của chính Ngài, Đấng đang xây dựng cho chính Ngài một Nàng Dâu giống y như vậy, hãy để sự chuyển động dây vĩ của Đức Thánh Linh Ngài đập Lời này vào trong lòng anh chị em một lần, và nó sẽ là gương mẫu tốt nhất của chúng ta. Cho dù các bạn đi những nhà thờ lớn thế nào, và bao nhiêu tên ghi trong sổ đi nữa, điều đó sẽ thực hiện nhiều cho Đức Chúa Jêsus Christ hơn tất cả những giáo hội, và giáo phái, và tín điều, và các giáo hội thế gian, và các tổ chức, trên khắp thế giới.

¹⁸⁶ Ngài đang làm một Nàng Dâu. Vâng, thưa quý vị. Ngài đang đục những mảnh vỡ lúc này, đục ra khỏi thế gian.Ồ, sự gia nhập giáo hội, và tín điều, và giáo phái, và giáo điều, hết thấy phải bị loại bỏ khỏi Hội thánh; những ý kiến hình thức, sự lãnh đạm thờ ơ của họ, những giáo lý cùng các thứ của họ. Hãy trở lại và để Đấng Chủ Tể nhặt lấy cây vĩ lên. Hãy để Đấng Chủ Tể nhặt anh chị em vào trong tay Ngài, đánh Lời, nói, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi.”

¹⁸⁷ Hãy nói, “A-men, Chúa ôi. Xin nắn đúc con, làm cho con, Chúa ôi, trở nên điều con nên có.” Sau đó sẽ có điều gì khác hẳn.

¹⁸⁸ Thế thì, “Nếu Ta được kéo lên khỏi mặt đất, Ta sẽ kéo mọi người theo với Ta.” Vâng, thưa quý vị.

¹⁸⁹ Ngài đang đục bạn ra lúc này, đẽo gọt bạn với chỉ Lời Ngài, đẽo hết đi mọi tín điều và giáo điều cùng mọi thứ, ra khỏi bạn, cố đem lại với một Nàng Dâu cho Con, một kiệt tác khác, phần của Lời ấy. Lời.

¹⁹⁰ Chúa Jêsus không thể thay thế. Anh chị em nên nhớ khi họ đọc thời đó trong sách không? Ngài chỉ đọc một phần của lời tiên tri, phần còn lại dành cho những ngày sau rốt. Chúng ta được cho là đảm nhận phần ấy.

¹⁹¹ Vì thế, anh chị em thấy, Ngài đã cắt ra, muốn cắt Hội thánh ra, giống như Ngài đã làm với Con, giống như Ngài đã làm cho Nàng Dâu và Chàng Rể. Để là Nàng Dâu của Ngài, anh chị em phải là một phần của Ngài. Không phải một phần của tín điều, không phải một phần của giáo hội, không một phần của giáo phái, mà là một phần của Ngài. Đẻo gọt ra từ bất cứ loại hình thức nào, sẽ không có tác dụng. Anh chị em phải được đẻo gọt ra từ Lời. Thế gian được đẻo gọt ra khỏi anh chị em, và chỉ để lại Lời duy nhất sống trong anh chị em.

¹⁹² Điều Khắc Gia vĩ đại đang hi vọng ở anh chị em, sẵn sàng đứng vững và định hình bản thân trở nên giống như sự đòi hỏi của Ngài mà Lời Ngài qui định. “Trong những ngày sau rốt Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt. Các con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri.” Đấng Christ là Kiệt Tác được nhận dạng của Lời đã trở nên xác thịt. Các bạn được yêu cầu phải tự nhận dạng trong Ngài, bằng Lời giống như vậy, để là kiệt tác dành cho Nàng Dâu.

¹⁹³ Bây giờ, hỏi anh em, Đức Chúa Trời đã có một kiệt tác rồi, để trao tặng cho thế gian, bây giờ Ngài muốn có một kiệt tác ngày hôm nay. Anh em có muốn không? Anh em sẵn sàng không, thưa bạn hữu Cơ-đốc của tôi? Anh em có thật sự tin chắc rằng sự sống của anh em đang phản chiếu cho Đấng Christ, dù thế gian nói gì đi nữa. Họ nói, “Anh mất trí rồi. Anh bị điên khùng. Anh đi gia nhập với đám cuồng tín thánh đó.” Anh chị em đừng để ý tới điều đó.

¹⁹⁴ Nếu anh chị em không thật sự được cứu, và trong Thân thể đó, Lời của Đức Chúa Trời ở trong anh chị em và tự Nó đang phản chiếu, và Sự Sống của Đấng Christ phản chiếu ra từ anh chị em; anh em, chị em, không nắm lấy cơ hội đó. Tôi không quan tâm anh chị em là ai, anh chị em có loại kinh nghiệm gì, hãy để Lời đó phản chiếu qua anh chị em mỗi ngày, bởi vì Đức Chúa Trời, trong những ngày sau rốt này, đang nhận lấy một Nàng Dâu cho Con Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ.

Xin chúng ta hãy cúi đầu.

¹⁹⁵ Kính lạy Cha Thiên Thượng, với cách nói thô thiển như vậy trước một nhóm người tri thức. Học vấn của con đủ...không đủ,

Chúa ôi. Con cầu xin rằng Đức Thánh Linh lớn sẽ làm thấm thấu những lời này vào trong lòng dân sự, hầu cho họ sẽ hiểu những gì con muốn nói, nếu họ không thể hiểu theo cách của con mô tả những sự việc, Chúa ôi. Nhưng, trong lòng con, con—con hiểu điều Ngài—điều Ngài đang cố thực hiện.

¹⁹⁶ Con tin rằng, thừa Cha, Nàng Dâu phải một phần của Chàng Rể. Nàng phải là giống như Chàng Rể, vì nàng là một phần của Chàng. Nàng có thể không bao giờ, không bao giờ là Nàng Dâu của Ngài cho đến khi Nàng trở nên một phần của Ngài. Và đó là một phần của Lời, ngày hôm nay, mà nói rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

¹⁹⁷ Hạt lúa mì mà đã từng sống trên đất, và đã rơi xuống đất, sống lại giống như hạt giống đi vào trong lòng đất. Và, lạy Chúa, vào Ngày Lễ Ngũ Tuần, đã có một Hội Thánh lớn ra đời. Hạt giống lúa mì khác đã đến ở đó, được làm thành một Chàng Rể và Nàng Dâu cho ngày sau rốt.

¹⁹⁸ Chúng con thấy, nó đã rơi xuống, cho Ngài, trong một ngàn năm. Từ giáo hội nghị Nicaea, nó đã nằm thối rữa trong lòng đất.

¹⁹⁹ Các nhà phê bình đã viết quyển sách, *Đức Chúa Trời Im Lặng*, “Mà đã để con cái bé mọn chết, và bị sự tử giết, và bị thiêu đốt. Còn những dấu sĩ Cơ-đốc đã tử vì đạo, và bị thiêu sống ở cột.” Nếu con người đó chỉ có sự hiểu biết về thuộc linh!

²⁰⁰ Lúa mì đó phải thối rữa trong lòng đất, nhưng nó đâm chồi trở lại, không giống như lúc nó bị rơi xuống. Nó rơi xuống giống như hạt lúa mì, song, khi nó xuất hiện, nó có những phiến lá, giống như lúa non xuất hiện.

²⁰¹ Cuối cùng, nó phát triển xuyên suốt, từ Luther đến Zwingli, rồi dần dần, và cuối cùng đi đến một tua. Nó đã tự thay đổi trong những ngày của Wesley. Trông giống lúa mì hơn một chút, và giống những phiến lá nhiều hơn. Nó đang quay trở lại với chính nó lần nữa.

²⁰² Rồi chúng con thấy, nó xuất hiện trở lại, hầu như giống lúa mì thật. Và nếu chỉ muốn ngồi xuống và kéo vỏ trấu ra, thì sẽ phát hiện. Hạt lúa mì đầu tiên đó, không có hạt nào trong nó cả. Đó là một vỏ trấu, một lá lúa. Chúa ôi, cuộc phục hưng Ngũ Tuần

vĩ đại đó đã xuất hiện, nó phải là cách đó, Chúa ôi, để che chở Lúa mì khi nó đến. Ở đó không có chỗ cho Nó hoạt động.

²⁰³ Bây giờ, Cha ôi, chúng con biết rằng chúng con nhận lấy tất cả sự việc qua thiên nhiên, bởi vì Ngài đã hình thành thiên nhiên. Ngài đã cứu chuộc trái đất: bằng cách Ngài làm báp têm cho nó, vào thời Nô-ê, sau khi ông rao giảng; Ngài đã nhỏ Huyết của Con trên đất, để thánh hóa nó cho chính Ngài; và trong thời đại vĩ đại sắp đến, trong sự phục hồi, Ngài sẽ đốt chúng bằng lửa, thiêu đốt hết những thứ thuộc về thế gian. Giống như Ngài thực hiện với Cơ-đốc nhân, Ngài đã cứu người ấy: làm phép báp-têm cho người ấy; thánh hóa người ấy; rồi phục hồi thế gian cho người đó, tuyên bố người ấy như là của riêng Ngài, bằng sự đặt Đức Thánh Linh ở trong người đó.

²⁰⁴ Chúng con biết rằng lúa mì này đến qua tiến trình giống như vậy. Mọi thiên nhiên hoạt động giống như vậy. Vậy thì, Chúa ôi, khi chúng con thấy vỏ trấu tróc ra khỏi Hạt, đi theo thế gian, Ôi Đức Chúa Trời, xin ban cho những hạt giống đó sẽ...Vỏ—vỏ trấu phải bị tróc ra, để hạt giống có thể đi vào trong Sự Hiện Diện của Con. Con nghe sự đến tái hợp, Chúa ôi. Điều đó sẽ không lâu đâu. Và rồi thang máy vĩ đại sẽ kéo Nàng Dâu của Ngài lên trong sự vinh hiển, trong Sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời.

²⁰⁵ Cha ôi, con nguyện xin, rằng Cha ban phước cho mỗi một chúng con. Xin cho chúng con nhớ, Chúa ôi, rằng đây là cơ hội của chúng con. Chúng con có thể không có một ngày mai. Hôm nay là cơ hội của chúng con. “Ngày hôm nay, sau một thời gian dài, khi các người nghe Tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng.” Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, con không biết những người này. Nếu có ai ở đây, thiếu điều này, nguyện xin tối nay họ sẽ nhận lãnh sự đầy đủ về Đức Chúa Trời, và được đầy đầy Đức Thánh Linh. Xin nhậm lời, Cha ôi.

²⁰⁶ Giờ này chúng ta cúi đầu và cũng cúi cả lòng mình. Thưa các bạn, xin lỗi vì cách mỗ xê sừ điệp của tôi. Tôi—tôi cầu nguyện rằng Chúa sẽ thật sự bày tỏ cho anh chị em những gì tôi muốn nói. Bây giờ, nếu...Tôi không muốn người nào nhìn. Chỉ cúi đầu xuống. Tôi không. Bất kể anh chị em là ai, nếu anh chị em không tin chắc rằng sự sống mình...

207 Nào, xem đây, một trong những tiến trình đó, họ đã làm gì? Họ đã đi vào thành một tổ chức. Nó làm gì? Thánh Linh lìa khỏi, đến nơi khác. Ngay khi Luther đi vào tổ chức; Ngài đi thẳng vào Wesley. Wesley đã tổ chức; Linh ấy đi thẳng vào Ngũ Tuần. Ngũ Tuần tổ chức; Linh ấy đang đi đâu? Giống như Trụ Lửa, cứ di chuyển.

208 Và một số người nói, “Tôi là tín đồ Ngũ Tuần.” Điều đó tốt. “Tôi là tín đồ Lutheran.” Điều đó được lắm. Không có gì chống lại điều đó.

209 Tuy nhiên, bạn ơi, thưa bạn, Lúa Mì vẫn đang tiến lên. Chúng ta có một trong những sự phục hưng vĩ đại nhất. Nó đã—nó đã kéo dài lâu hơn. Lịch sử cho thấy rằng một cuộc phục hưng chỉ kéo dài khoảng ba năm. Lần này nó đã kéo dài mười lăm năm, hoặc nhiều hơn nữa, những chiến dịch chữa lành vĩ đại, nhưng hiện giờ nó đã nguội dần. Nhìn xem! Mọi cuộc phục hưng luôn sản sinh ra một tổ chức đi theo sau nó. Tại sao lần này lại không? Có một nhóm ít anh em đã khởi đầu, ở nơi nào đó ở đây, gọi là Mưa Cuối Mùa, họ không đi nơi nào cả; rơi xuống ngay qua đó. Tại sao? Đó là thời đại Lúa Mì, thưa các bạn. Đó là Lúa Mì. Có một chức vụ trên đất giống như một chức vụ đã đi vào lòng đất rồi trở lại lúc ban đầu, một kinh nghiệm ngũ tuần thực sự.

210 Các giáo hội đang trở nên được tổ chức. Và người ta đang cố xây dựng tổ chức này lớn hơn tổ chức kia, và có nhiều thành viên hơn cùng những việc khác, dần dần, thành những tổ chức. Chúng ta thấy điều đó. Tôi là ngũ tuần. Chúng ta thấy nó đang lột xác. Nhưng điều gì? Nó phải làm thế, để—để Con có thể đến với Hạt. Nếu không ở đó từ đầu, nếu đã không có vỏ trấu bao bọc chung quanh, nó không có nơi nào để đi. Đức Chúa Trời đã làm cho nó một vỏ trấu, xem đây, giống như ngô, giống như lúa mì, giống như bất cứ thứ gì khác mọc ra từ vỏ trấu. Bây giờ, xem đây, không có giáo phái nào khởi đầu sau điều này. Tại sao? Không có thời gian nữa cho cái khác. Chúng ta ở thì giờ cuối cùng.

211 Nếu anh chị em không hoàn toàn ở nơi mình nên ở, và anh chị em có thể nói, “Anh Branham à, nếu Đức Chúa Trời sẽ nghe lời cầu nguyện của anh cho người đau, và tôi đã nghe những gì Chúa đã làm để đáp lại lời cầu nguyện...” Và bạn đã nghe nói

về những người khác trên thế giới ngày nay, đang cầu nguyện. Bạn nói, “Tôi...Anh có cầu nguyện cho tôi, để tôi nhận được kinh nghiệm đó không, Anh Branham? Tôi có thể không bao giờ gặp lại anh.” Tôi có thể không bao giờ nhìn thấy bạn. “Nhưng hãy cầu nguyện rằng tôi sẽ ở đó. Tôi không cảm thấy như tôi sẽ ở đó bây giờ. Nhưng tôi muốn anh cầu nguyện cho tôi, rằng tôi sẽ được ở đó.”

²¹² Bây giờ, xin mọi người cúi đầu cầu nguyện. Mời anh chị em đưa tay, được chứ? Xin Chúa ban phước cho anh, cho chị, và anh. Xin Chúa ban phước cho các bạn. Trong nhóm người này, tôi đoán, năm mươi, có thể, hoặc bảy mươi lăm bàn tay giơ lên.

²¹³ Giờ này, lạy Chúa Jê-sus Kính yêu, Ngài là quan án. Chúng con chỉ là những mục sư truyền đạo. Con cầu nguyện, Chúa Kính yêu ôi. Và—và nếu con được ơn trước mặt Ngài, xin đáp lời cầu nguyện của con. Chúa thấy mỗi bàn tay giơ lên. Ngài biết điều gì trong lòng họ. Chúng con tin rằng họ được định trước cho Sự Sống. Và Sa-tan, giống như trong thời của A-đam, hẳn đang cố gắng giữ cho kiệt tác đó cho khỏi đến. Xin cho nó bị chặn lại tối nay. Nguyện xin Huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ cản đường nó, và nguyện xin họ xuất hiện như một kiệt tác đối với Đức Chúa Trời. Xin nhậm lời, Cha ôi.

²¹⁴ Xin cho họ được nhận dạng trong Lời của Đấng Christ. Ngài phán, “Nếu một người không được sanh lại...” Nguyện xin họ nhận lãnh kinh nghiệm tái sanh đó. Xin cho họ nhận được phép báp têm bằng Đức Thánh Linh, sự phục hồi về tất cả các sự việc của thế gian. Họ không muốn có nó nữa, Chúa ơi. Xin tẩy sạch thế gian ra khỏi họ, và đưa họ ra như một kiệt tác trước dân sự. Xin nhậm lời, Chúa ôi, hầu cho Ngài có thể sung sướng trong giai đoạn thời lạc viên này trong những ngày sau rốt ở đây, để giới thiệu kiệt tác của Ngài cho quý ông bà, anh chị em này, nắm giữ trong tay họ. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

²¹⁵ Xin ban phước cho buổi nhóm phục hưng này đang diễn ra trong thành phố. Ôi Chúa, con nguyện xin mỗi một ông bà anh chị em, ở gần chung quanh đây, sẽ đến dự buổi nhóm phục hưng đó. Và xin cho mỗi người trong số họ được đầy dẫy Đức Thánh Linh, và ước mong có cơn phục hưng điển hình thuở xưa lan

tràn khắp thành phố bé nhỏ này ở đây, cho đến nỗi dân sự từ mọi nơi sẽ đến. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin ban cho chúng con những điều này, Cha ôi, chúng con cầu xin như Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

216 Tôi yêu Ngài. Tôi yêu Ngài. Anh chị em có yêu Ngài không? Anh chị em biết đấy, Phao-lô đã nói, “Nếu tôi hát, tôi hát trong Thánh Linh.” Tôi tự hỏi. Tôi còn lâu mới là ca sĩ. Nhưng chỉ tự hỏi, chúng ta có thể bắt đầu hát bài hát đó, với nhau không, *Tôi Yêu Ngài*. Mời chị đàn cho chúng tôi nhé, chị ơi? “Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước.” Anh chị em đã nghe bài đó. Bao nhiêu người biết bài hát ấy? Chúng ta hãy thấy...Đó là một trong những bài hát cũ của tôi. Tôi thích hát nó. Được rồi.

217 Bây giờ chúng ta hãy chỉ cúi đầu và nhắm mắt lại, và hát bây giờ, *Tôi Yêu Ngài*.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
Bởi vì Ngài yêu tôi trước
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập tự.

218 Chúng ta hãy ngân nga bài đó. Một ngày nào đó cầu vồng sẽ quét ngang bầu trời. Sẽ có tiếng kèn vang lên. Những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ đến. Ồ, thật chúng ta sẽ muốn Điều đó biết bao!

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập tự.

219 Đó là nơi mà Ngài trở thành Kiệt Tác cho chúng ta.

220 Cứ nhớ rằng, mọi kiệt tác, trước khi chúng có thể được trưng bày trong phòng triển lãm danh tiếng, chúng phải trải qua sảnh phòng của những nhà phê bình, trước tiên. Những nhà phê bình phải xem thử chúng có thể bị chỉ trích không. Nhưng khi nó đứng vững với những người phê bình, thì nó được đem tới phòng triển lãm danh tiếng. Con của Đức Chúa Trời đã đi qua những lời chỉ trích của mọi tổ chức, giáo phái, thậm chí đến nỗi Phi-lát đã nói, “Ta không tìm thấy lỗi chi nơi người.” Giu-đa nói, “Tôi đã phản bội Huyết vô tội.”

221 Rồi Đức Chúa Trời khiến Ngài sống lại, và Ngài đã ngự trong sảnh phòng lớn danh tiếng ngày nay, bên tay phải của Đức Chúa Trời, làm sự cầu thay. Bạn há chẳng muốn kết hợp với Ngài sao? Bạn chẳng muốn là phần đó sao? Bạn có thể được mà. Bạn được mời làm phần đó. Trong khi chúng ta đang hát bài hát này, tại sao bạn không nói chuyện với Ngài ngay bây giờ.

...yêu tôi trước
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập tự.

222 Trong khi chúng ta hát lại, tôi muốn bạn bắt tay với ai đó đối diện với bạn ngay bây giờ. Hãy nói, “Xin Chúa ban phước cho anh, người bạn Cơ-đốc. Xin Chúa ban phước cho anh. Xin cầu nguyện cho tôi.” Mỗi một anh chị em làm điều đó giờ này, khi chúng ta hát lại bài này.

Tôi yêu...(Xin cầu nguyện cho tôi. Xin cầu
nguyện cho tôi.) ...yêu Ngài
Bởi vì Ngài...

223 Đúng vậy, bắt tay, nói, “Xin cầu nguyện cho tôi.” Tất cả các bạn cầu nguyện cho tôi. Tôi muốn ở đó, thật nhiều.

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập tự.

224 Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu và nhắm mắt, và giơ tay lên và hát cho Ngài bây giờ.

Tôi...(Ôi Chúa!) Tôi yêu Ngài
Bởi vì Ngài yêu tôi trước
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập tự.

Hãy nhìn vào Kiệt Tác của anh chị em được treo ở đó.

225 Kính lạy Điều Khắc Gia Vĩ đại, Đức Chúa Trời vĩ đại Đấng đã làm nên con người, và hun đúc và tạo hình con người theo hình ảnh của chính Ngài, Con cầu xin Ngài, Chúa ôi, rằng Chúa sẽ nhận lấy chúng con tối nay. Nguyện xin đây là một đêm đáng ghi nhớ, thật sự đáng nhớ đối với chúng con, rằng, tối nay, Chúa ôi, tối nay, ngay tại đây trong Khách sạn Stardust này, Xin Ngài uốn nắn loài người theo hình ảnh của các con trai của Đức Chúa

Trời. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Nhà Điều Khắc Vĩ đại, Ngài là Người duy nhất có thể làm được điều đó. Xin lấy Lời Ngài, Chúa ôi, hun đúc vào ngay trong lòng hết thầy chúng con, hầu cho chúng ta có thể là những kiệt tác của Ngài trong những ngày cuối rồi, và được gọi là Nàng Dâu của Đấng Christ. Những người khác có thể thấy rằng có một thực tế như vậy và sự vui mừng như vậy khi sống cho Ngài.

²²⁶ Lạy Chúa, ngày này, ngay cả các giáo hội của chúng con, họ cũng đang đánh mất sự chân thành của mình. Họ không...Có vẻ như mọi thứ đã biến mất ở Hollywood, Chúa ơi, chuyện gì đã xảy ra vậy? Họ đã chết sau một—một ánh sáng lấp lánh thay vì ánh sáng rực rỡ. Chúng con biết rằng thế giới lấp lánh theo chủ nghĩa thế gian. Nhưng Tin Lành bừng sáng với tình yêu và với Đấng Christ. Xin nhậm lời, Chúa ôi, hầu cho chúng con sẽ tránh xa sự hào nhoáng của thế gian, và đi vào ánh sáng rực rỡ của Đấng Christ.

²²⁷ Họ là con cái của Ngài, Chúa ôi. Chúa đã mua chuộc họ. Ngài...Họ đã giơ tay lên, tối nay, họ muốn được giống như vậy. Giờ này, Cha ôi, con...Nếu con có thể, con sẽ làm cho họ điều đó, nhưng con không thể. Song con đang tin cậy Ngài. Ngài đã phán, “Kẻ nào đến với Ta, Ta sẽ không bỏ ra ngoài đâu. Ai nghe Lời Ta và tin vào Đấng đã sai Ta, thì được Sự sống đời đời, và sẽ không phải chịu sự Phán xét,” không phải niềm tin giả tạo bây giờ, Chúa ôi, nhưng tin, “người đó sẽ vượt qua sự chết mà đến với Sự Sống.” Xin nhậm lời, Cha ôi. Họ thuộc về Ngài, nhưn Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

²²⁸ Anh chị em yêu Ngài không? Ngài thật kỳ diệu phải không?

²²⁹ Mời chị đạo dân cho chúng ta, hoặc hợp âm, chị ơi, *Kỳ diệu thay, Kỳ diệu thay*.

Anh chị em thích hát chứ? Tôi đang làm mất quá nhiều thời gian không?

²³⁰ Tôi thích thờ phượng. Còn anh chị em? Một Sứ điệp bị cắt giảm, ngắn gọn, như thế này, tôi không...Anh chị em biết đấy, tôi không thích cắt bớt. Nhưng, anh chị em, anh chị em phải đóng chặt đầu đinh vào, để làm cho nó giữ chặt. Anh chị em hiểu điều

tôi muốn nói. Vâng. Anh chị em phải giữ vững nó lúc này. Và hiểu chứ?

²³¹ Anh chị em thích bài hát ấy không? “Kỳ diệu thay, kỳ diệu thay, Jêsus đối với tôi.” Anh chị em biết bài đó chứ?

Kỳ diệu thay, kỳ diệu thay, Jêsus đối với tôi,
Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời
Toàn Năng là Ngài;
Cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và ô nhục,
Kỳ diệu thay là Đấng Cứu Chuộc tôi, ngợi khen
Danh Ngài!

Tôi từng bị lạc mất, nay tôi được tìm thấy, thoát
khỏi khỏi sự định tội,
Chúa Jêsus ban sự tự do và sự giải cứu trọn vẹn;
Cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và ô nhục,
Kỳ diệu thay là Đấng Cứu Chuộc tôi, ngợi khen
Danh Ngài!

Mọi người!

Kỳ diệu thay, kỳ diệu thay, Jêsus đối với tôi,
Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời
Toàn Năng là Ngài;
Cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và ô nhục,
Kỳ diệu thay là Đấng Cứu Chuộc tôi, ngợi khen
Danh Ngài!

²³² Bây giờ hãy nói, “Ngợi khen Chúa!” “Ngợi khen Chúa!” Anh chị em có cảm thấy được rửa sạch không? Cảm thấy tốt chứ? Hãy thờ phượng Chúa. Ngài thật kỳ diệu.

²³³ Xin Chúa ban phước cho anh chị em cho đến khi tôi gặp lại. Tôi sẽ giao buổi nhóm lại cho người anh em, chủ tọa.

KIỆT TÁC ĐƯỢC NHẬN DẠNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI VIE64-1205

(The Identified Masterpiece Of God)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Bảy, ngày 5 tháng Mười hai, năm 1964, dành cho bữa tiệc Thông công Quốc Tế Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn tại Nhà nghỉ Stardust ở Yuma, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org